

สรุปการวิพากษ์หลักสูตรนิเทศศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชานิเทศศาสตร์นวัตกรรมและผู้ประกอบการธุรกิจ ครั้งที่ 1

รายงานการประชุมเสวนาอภิปรายหลักสูตรนิเทศศาสตรบัณฑิต

วันศุกร์ที่ ๒ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๑ เวลา ๐๙.๐๐ – ๑๕.๑๕ น.

ณ ห้องประชุม ๓๓๕ ชั้น ๓ อาคาร ๓ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

๑. นายก่อเขต จันทเลิศลักษณ์ ผู้อำนวยการสำนักข่าว สถานีโทรทัศน์ไทยพีบีเอส
๒. นางสาวพรรณนพร พุทธิภากุล ผู้บริหารบริษัท กูเอเบิล เซอร์วิส แอนด์ เดเวลอปเม้นท์ จำกัด ธุรกิจให้บริการงานโฆษณา ประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อออนไลน์
๓. นายฉกาจ ชลายุทธ ผู้ก่อตั้งบริษัท Chaos Theory จำกัด ดำเนินงานด้าน Digital Media วางแผนและกำหนดกลยุทธ์ด้านการสื่อออนไลน์และสื่อเว็บเครือข่ายสังคม
๔. นางสาวสุพัฒน์ชน สอนดำรงิ์ ผู้อำนวยการฝ่ายสื่อสารการตลาดเพื่อสังคม สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.)
๕. นายทศพล ศิริวิวัฒน์ กรรมการผู้จัดการ บริษัท ภาพไทย จำกัด และบริษัท มงคลดี โปรดักชั่น จำกัด ผลิตภาพยนตร์ ละคร นักร้องเสียงทางภาพยนตร์และลงเสียงสปอตโฆษณา ทางวิทยุกระจายเสียง และผู้กำกับละคร

รายนามผู้เข้าร่วมประชุม

๑. ดร.อมรรัตน์	เรื่องสกุล	ประธาน
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษณพร	ประสิทธิ์วิเศษ	
๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรรณรัตน์	โรจนวิเชียร	
๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศักดิ์สิทธิ์	โรจนวิเชียร	
๕. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จินตนา	ตันสุวรรณนนท์	

๖. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ขจิตขวัญ	กจิวิศาละ	
๗. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภูษิตต์	ภูริปานิก	
๘. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวลักษณ์	ห้วงเย็น	
๙. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศิริมา	คงทัพ	
๑๐. อาจารย์ชัชณะ	จันทร์อ่อน	
๑๑. อาจารย์ทรงธรรม	ทิวสมบุญ	
๑๒. อาจารย์วรภัทร	จัตชัย	
๑๓. นายธีระเดช	กลิ่นพุ่มซ้อน	เลขานุการ

รายนามผู้ที่ไม่มาประชุม (เนื่องจากติดราชการ/ติดภารกิจ/ลาป่วย)

๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รรินทร์ วสุนันท์

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๐๐ น.

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่อง ประธานแจ้งที่ประชุมทราบ

หลักสูตรนิเทศศาสตรบัณฑิตที่พัฒนาขึ้นใหม่ สาขาวิชานิเทศศาสตร์นวัตกรรมและผู้ประกอบการธุรกิจ มีกลยุทธ์ที่เป็นแนวคิดสำคัญในการพัฒนาหลักสูตรที่มุ่งเน้นการสร้างผู้ประกอบการธุรกิจที่มีความรอบรู้แบบพหุศาสตร์ด้วยทุนความเป็นไทยเพื่อช่วยในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจและตอบโจทย์นโยบายของชาติ มีทักษะการสื่อสารภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และภาษาจีน มีการใช้เทคโนโลยีหลอมรวมสื่อและมีสุขภาพกายจิตที่ดี มีใจมนุษยธรรม

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม
ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องเสนอเพื่อพิจารณา

สรุปสาระสำคัญจากผู้ทรงคุณวุฒิได้ดังนี้

ลักษณะหรือแนวทางวิชาพื้นฐานที่จะต้องเรียน ในหลักสูตรใหม่ผู้ประกอบการ หมายถึง คนๆ เดียวกันสามารถเป็นผู้สร้างธุรกิจได้ ในเรื่องของการดีไซน์ เรียนรู้จากกระบวนการทั้งหมดสามารถออกไปเป็นผู้ประกอบการได้ โดยอาจเพิ่มเรื่องของศิลปะ การมองด้านทัศนศิลป์ ผู้ประกอบการส่วนมากจะอยู่ในองค์กร สื่อสารมวลชนมากกว่า อยู่ในองค์กรสื่อต่างๆ จากข้อมูล มี ๒ ประเด็นที่เป็นข้อสังเกตคือ

ประเด็นที่ ๑ หลักสูตรฯ ที่เป็นด้านเทคนิค อาจจะต้องดูในรายละเอียด หลักวิธีการเรียนหรือวิธีการเรียนการสอน การให้นิยามของหลักสูตรจะมีความเป็นนวัตกรรมได้อย่างไร หรือแตกต่างจากปกติที่มันอยู่ในโลกปัจจุบันอย่างไรบ้าง

ประเด็นที่ ๒ คือ โครงสร้างของการเรียน เป็นการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาเพื่อที่จะเป็นผู้ประกอบการ และเพื่อฝึกทักษะของวิชาชีพนั้น การทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหา หรือมีทักษะที่วิเคราะห์ข้อมูลเนื้อหา และมีการเปลี่ยนแปลงในสังคมได้ด้วย เรียกว่าวารสารศาสตร์ข้อมูล เพราะว่าเด็กปัจจุบันอ่านน้อย และมีความสนใจแบบฉาบฉวยไม่สนใจที่จะศึกษาที่มาของๆ สิ่งนั้น ซึ่งทักษะเหล่านี้ ควรถูกฝึกในสถาบันการศึกษาซึ่งจะช่วยฝึกลักษณะนิสัยของเด็ก ให้ไปสืบค้นข้อมูล หาความรู้ดูความเปลี่ยนแปลงของสังคม การพัฒนาการในมิติ การพัฒนาสังคมในเรื่องต่างๆ เพื่อให้เห็นมิติของสังคมที่ชัดเจนว่า การที่ผู้เรียนทำเรื่องในวันนี้ ผลกระทบต่อสิ่งอื่นๆ เป็นอย่างไร การปูพื้นฐานให้เด็กต่อวิธีคิดที่เห็นผลกระทบต่อสังคม ได้มีพื้นฐานการหาข้อมูลเชิงลึกต่อสังคมมากยิ่งขึ้น ไม่ว่าจะเป็นมิติสุขภาพ ชุมชน บริษัท ของเว็บไซต์ต่างๆ ของคนที่เกี่ยวข้องของคนในปัจจุบัน อาจจะมีผลทำให้ผู้เรียนมีฐานความคิดที่มีความใส่ใจกับคนในสังคมได้มากขึ้น และฝึกตัวผู้เรียนเองไปด้วย โดยเสนอให้มีการเพิ่มการลงลึกในการให้ผู้เรียนได้ศึกษาข้อมูล วิเคราะห์ ในการดูแลสังคมเพิ่มมากขึ้นด้วย

หลักสูตรที่สร้างผู้ประกอบการ การสร้างผู้ประกอบการต้องรู้เรื่องบัญชี หลักการเงิน คือทุกคนที่เป็นผู้ประกอบการ ทุกบริษัทจะหาผู้ทำบัญชีตลอด ต้องรู้เรื่องภาษีด้วย ในการทำภาษีเป็นเรื่องสำคัญมาก วิชาบัญชี การเงิน และการคิดงบประมาณ เรื่องของการเงินการบัญชี มีความรู้ทางด้านนี้อาจจะมีความรู้ตั้งบริษัทด้วยเข้าไป มีการบริหารการเงิน พอเป็นผู้ประกอบการ เรื่องอื่นจะไม่สำคัญเท่ากับเรื่องการเงินเพราะว่า จะทำอย่างไรให้อยู่รอด และสิ่งหนึ่งที่เคยเจอมาจากประสบการณ์ เพราะถ้าไม่เป็นบัญชี มีสิทธิ์ถูกโกงได้ทุกรูปแบบ หลายคนที่เป็นบริษัทเจ๊งเพราะว่าถูกโกง เพราะบัญชีเป็นปัจจัยสำคัญ ในเรื่องของงบดุลบัญชี ความเข้าใจใน งบด. ประเภทต่างๆ การที่จะทำบริษัทขึ้นมา นอกจากนั้นจะต้องรู้จักองค์กรไหนบ้าง เพื่อที่ขั้นแรกจะเปิดบริษัทต้องทำให้ถูกต้อง ขั้นต่อไปคือทำให้เราขายธุรกิจออกไปได้ ส่วนต่อไปน่าจะเป็นเรื่องของความเข้าใจด้านภาษีบริหารเงินลงทุนกำไร และก็มีเรื่องของการทำงานให้เล็งเห็นโอกาสทางธุรกิจ เมื่อผู้เรียนไปเห็นผู้ประกอบการแล้ว จะเจอเรื่องของธุรกิจต่างๆ ถ้าหากมีความรู้ลึกเรื่องเหล่านี้มาแล้ว ทำให้ผู้เรียนอยากจะไปเป็นผู้ประกอบการ

เรื่องของกฎหมาย สำหรับการประกอบวิชาชีพในเชิงของสื่อมวลชน ถึงแม้ว่าจะมีในหลักสูตรอยู่แล้ว แต่ในสภาพจริงต้องเจอกับคนหลายประเภทมาก เช่น นักสิทธิมนุษยชน ทนาย หรือผู้ที่เกิดในเหตุการณ์ต่างๆ มีเรื่องของกฎหมายในเชิงใช้สื่อขึ้นมา จึงอยากจะทำให้เพิ่มเติมขึ้นมาให้มากขึ้น

เรื่องของภาษาอังกฤษ ควรหาวิธีการที่ต่างกันออกไป อาจจะออกไปกับองค์กรอื่นๆ ที่จะได้ใช้จริง และใช้ได้อย่างสม่ำเสมอและไม่ได้อยู่ในแค่คลาสใดคลาสหนึ่ง ภาษาเพื่อนบ้านเป็นสิ่งจำเป็น ผู้ประกอบการธุรกิจตอนนี้ อยากจะได้คนที่รู้จักภาษาเหล่านี้ น่าจะมีการเรียนภาษาที่ ๓ ไม่ใช่แค่ภาษาอังกฤษ อาจเป็นลาว พม่า เขมร เวียดนาม จีน มาเลเซีย

รายวิชาที่เป็นพวกการรีวิว การใช้สื่อ ควรเสริมเรื่องของการบริหาร อย่างด้านโปรดักชั่น การเป็นโปรดิวเซอร์ ผู้กำกับ ควรเพิ่มวิธีการหาเงินทุนเข้ามา อาจเป็นการประกวดเพื่อให้ได้รางวัลต่างๆ เพื่อที่จะเพิ่มมูลค่าให้ตัวเอง เด็กก็ควรจะมีความรู้เพิ่มขึ้น และก็เรื่องความเข้าใจในการสื่อสารกับกลุ่มลูกค้าเช่น SME ถ้าหากว่าลูกค้า SME เราจะสื่อสารอย่างไร ลูกค้าของเราเป็นแบรนด์จะสื่อสารอย่างไร การสื่อสารในแต่ละส่วนต่างมีความสำคัญ

ให้มองภาพรวมตรงที่ว่า ควรสร้างผู้เชี่ยวชาญในเนื้อหา นักสื่อสารเพื่อสภาวะเพื่อสาธารณสุข ผู้เรียนควรมีความรู้ในเรื่องของระบบสาธารณสุขของประเทศนี้ ตั้งแต่เรียนปี ๑ ถึงปี ๓ เพราะคิดว่าการมาเรียนนิเทศศาสตร์ทั้งหมดมีแค่ ๔ คำ การเรียนในเนื้อหา การเล่าเรื่องให้มีการเกิดการเปลี่ยนแปลง เป็นการหาเรื่องมาเล่าเพื่อให้เห็นความเชี่ยวชาญ ตรงนี้ตลาดนิเทศศาสตร์ขาดอยู่แล้วไม่มี นักข่าวทำข่าวมา ๕ ปี ๑๐ ปี ยังไม่ค่อยรู้เรื่องสำคัญๆ ที่เกี่ยวกับประเทศรู้กันน้อยมาก ถ้าสถาบันสามารถทำให้ผู้เรียนมีความเชี่ยวชาญในเรื่องของสภาวะสาธารณสุขของประเทศนี้ที่ซับซ้อน และมีความเกี่ยวพันทั้งเรื่องของเอกชน ในเรื่องของการเมือง โดยใช้เป็น content based / issue based มากำหนด และให้มีการเรียนรู้กันตั้งแต่ในรั้วของมหาวิทยาลัยจะเป็นประโยชน์มาก สร้างผู้เชี่ยวชาญในเรื่องนี้ ตั้งแต่ยังไม่เรียนจบ และการเรียนรู้สัมผัสพื้นที่จริง กำหนดกรอบกว้างๆ ว่าจะทำอะไร เป้าหมายสำคัญ ยกตัวอย่างสาธารณสุขมันเป็นแค่ส่วนหนึ่ง และมันไม่ใช่แค่สาธารณสุขและก็เรียนเรื่องของกระทรวงสาธารณสุข ทุกวันนี้ข่าวยังยังทำข่าวตามกระทรวง สายสาธารณสุข สายทำเนียบ สายโจร สายอาชญากรรม แต่ปรากฏว่าแบ่งกันไป ไม่สามารถเชื่อมต่อได้ โดยนำเรื่องของสภาวะ สาธารณสุขของประเทศเป็นตัวตั้งแล้วก็ให้เรียนทางด้านเนื้อหาจริงๆ และก็ได้มีความเชี่ยวชาญ ดังนั้นไม่ได้หมายความว่าเชี่ยวชาญทางด้านสาธารณสุขอย่างเดียว แต่ที่ได้กล่าวมาแล้วมันไปเกี่ยวเรื่องของการเมือง โครงสร้างมันมีผลอะไร เรื่องของความเหลื่อมล้ำ เรื่องของการพัฒนาระบบธุรกิจเป็นอย่างไร ข่าวเศรษฐกิจไม่ใช่ตลาดหุ้น ทั้งหมดนี้สามารถเชื่อมต่อท้องถิ่น จากระดับภาคแล้วไปสู่งานระดับโลกได้

สรุปในกลุ่มของพื้นฐานวิชาชีพ ให้เพิ่มในส่วนของการบัญชี มุมมองทางด้านศิลป์ รวมทั้งมุมมองทางด้านความเข้าใจเนื้อหา เน้นหลักๆ อีกประการหนึ่งคือดูในเรื่องของรายวิชาที่ใช้เทคนิค เครื่องมือ ถ้ารวมวิชาในด้านของเทคนิคลงบ้างในกลุ่มของพื้นฐาน ส่วนในด้านของภาษาอังกฤษให้เพิ่มในด้านของภาษาเพื่อนบ้าน

กลุ่มวิชานวัตกรรมสื่อสารมวลชนและมัลติมีเดีย

กลุ่มวิชาหลัก ในกลุ่มวิชานี้เมื่อสักครูให้เห็นภาพกว้างๆ ขณะนี้ขอวิเคราะห์เจาะลึกลงไป มีความเห็นอย่างไรในเรื่องของวิชาที่เกี่ยวข้องกับสื่อสารมวลชนและนวัตกรรม อย่างน้อยต้องสร้างสิ่งใหม่ๆ คำว่านวัตกรรมก็อาจจะไม่ใช่สิ่งประดิษฐ์ แต่อาจจะเป็นตัวความรู้ หรือสิ่งใดอะไรสักอย่างที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง

วิชาการถ่ายภาพเพื่องานธุรกิจ และการสร้างตัวตนในธุรกิจสื่อใหม่ สำหรับวิชาถ่ายภาพเพื่องานธุรกิจจะเป็นลักษณะ ๒ แบบ และการถ่ายภาพด้วยอุปกรณ์สื่อสารดิจิทัลในการสร้างสรรค์งานเพื่องานธุรกิจ เช่น ธุรกิจอาหาร สุขภาพ ท่องเที่ยว

ส่วนวิชาที่ ๒ เป็นการสร้างตัวตนในธุรกิจสื่อใหม่ คือจะวิเคราะห์ ศึกษา และกวีวิเคราะห์ตัวตนก่อน เพื่อที่จะได้รู้ว่าผู้เรียนเป็นอย่างไร แล้วก็สภาพแวดล้อมทางธุรกิจ ศึกษาทางธุรกิจ ศึกษาภาพลักษณ์ เป้าหมาย งบประมาณ คุณค่าของการใช้เทคโนโลยี การเลือกซื้อสื่อ และการวิเคราะห์ผู้ใช้สื่อ วิชานี้ก็ทำอะไรที่จะทำให้ สร้างตัวตนเพื่อได้ติดตาม และการยอมรับในสื่อต่างๆ ที่มีอยู่ในปัจจุบันและก็เสนอตัวตนของเขาได้ด้วยศักยภาพ และความรับผิดชอบต่อสังคม

วิชาเผยแพร่และการโต้ตอบงานข่าวนี้เห็นว่ามันสำคัญในปัจจุบัน ต่างประเทศไปถึงไหนแล้ว เราไม่รู้เลยถ้า มาว่าเราไม่ใช่ออย่างนั้นอย่างนี้ เราก็ไม่สามารถที่จะตอบโต้หรือแก้ไขงานข่าวของเราได้เลยเพราะฉะนั้นผู้เรียนต้อง รู้จักคิดวิเคราะห์ ประเมิน และวิพากษ์กระแสข่าวในประเทศและต่างประเทศ

รวมทั้งการสื่อสารในภาวะวิกฤตต่างๆ ว่าเป็นอย่างไรบ้าง ทำอย่างไรจะขจัดความขัดแย้งแล้วก็เพิ่มความ สมานฉันท์ในเรื่องของการเจรจาต่อรองและการสร้างสัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคล มวลชน วิชานี้คือการฝึกปฏิบัติ การสื่อสารอย่างสันติวิธี

ส่วนวิชาการสร้างสรรค์นวัตกรรมสื่อและการพัฒนา วิชานี้เป็นการสร้างนวัตกรรมได้เราศึกษาวิเคราะห์ สภาพชุมชน วิเคราะห์ผู้ใช้สื่อ วางแผน ออกแบบ และค่อยสร้างสรรค์นวัตกรรมสื่อ รวมทั้งติดตามและประเมินผล

อีกอย่างหนึ่งคือทักษะการเป็นผู้ประกาศข่าวพิธีกร ผู้เรียนต้องรู้จักจับประเด็น เล่าเรื่อง และเรื่องของการ สื่อสาร เรื่องของบุคลิกภาพ การแต่งกาย เรื่องเอกลักษณ์ของตนเอง การใช้น้ำเสียง การใช้วัจนภาษา และอวัจน ภาษาในการถ่ายทอดสารด้วย และให้ปฏิบัติในการเป็นผู้ประกาศทั้งสื่อกระแสหลักและสื่อใหม่

วิชาวารสารศาสตร์และการผลิตสื่อ เพื่อให้เข้าใจถึงหลักการและเทคนิคในภาษาเขียน ทั้งการเรียงความ ย่อความ สรุปความ และการสร้างสรรค์ภาษา ทำอย่างไรให้มีหลักเหตุและผลในการรองรับ กองบรรณาธิการ หนังสือพิมพ์ สื่อออนไลน์ด้วย และก็บรรณาธิการข่าวด้วย รวมไปถึงโปรแกรมประยุกต์

วิชาการสร้างกระแสเชิงสร้างสรรค์ในสื่อใหม่ วิชานี้มองไปถึงการศึกษาอิทธิพลในสื่อใหม่ การจับประเด็น รู้เท่าทันสถานการณ์ การสร้างกระแสในสินค้า การให้บริการทำอย่างไรให้น่าสนใจได้บ้าง เป็นลักษณะของ การตลาดการสร้างสรรค์งานในสื่อใหม่ มองว่าข้อมูลจำนวนมากจะถูกเอามาใช้ได้อย่างไรในปัจจุบันให้เกิด ประโยชน์ มองไปถึงเรื่องของแนวคิดสารสนเทศ การเข้าถึงการวิเคราะห์และประมวผล ที่ข้อมูลสารสนเทศที่มีอยู่ มากทั้ง ภาพ เสียง ตัวอักษร การนำเสนอสื่อทางด้านคณิต วิทยาศาสตร์และการจัดการข้อมูล และสามารถย่อย ข้อมูลให้เข้าใจง่ายๆ บันทึกจัดเก็บข้อมูลและนำไปใช้

การออกแบบนวัตกรรมสื่อทางธุรกิจ วิชานี้ศึกษาสภาพปัญหา วางแผนสภาพปัญหา คุพัฒนาธุรกิจ สร้าง ธุรกิจ สร้างเนื้อหา วิเคราะห์ผู้ใช้สื่องบประมาณ และธุรกิจ การสร้างสรรค์และออกแบบสื่อธุรกิจและโปรแกรม ประยุกต์ และก็การประเมินสื่อนวัตกรรม คราวนี้ไปดูถึงการตลาดระหว่างประเทศก็คือ ดูในประเทศแล้ว ต้องดู ต่างประเทศด้วยว่าของเขาไปถึงไหนแล้ว ดูการแข่งขัน พยากรณ์แนวโน้มการตลาดระหว่างประเทศ ดูการ ออกแบบเครื่องมือการสื่อสารการตลาดของต่างประเทศ แล้วจำลองแผนและบริหารงานสื่อ ดูแนวคิด การบริหาร

การสื่อสาร การสร้างสภาพแวดล้อม การสร้างปฏิสัมพันธ์อย่างไร รวมไปถึงงบประมาณ อุปกรณ์ต่างๆ เครื่องมือ การสื่อสาร รวมไปถึงการสรุปและประเมินผล

บริหารศาสตร์ข้อมูลสื่อสารผ่านโซเชียลมีเดีย ตรงนี้คือลักษณะของการสร้างเนื้อหาภาพเทคนิคการ นำเสนอข้อมูลผ่านช่องทางสื่อ รวมถึงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการเปิดสถานีข่าวของทางสวนดุสิตเองด้วยแอปพลิเคชันต่างๆ

วิชาสุดท้ายของวิชาหลัก ก็คือการสื่อข่าว และรายงานข่าวเชิงลึก มีความสำคัญอยู่ว่า ได้ข่าวมาและ แก้ปัญหาอย่างไร และตอบโจทย์การสื่อข่าวอย่างไร เรื่องของการวิเคราะห์ข่าว การตีความข่าว

คำว่าวารสารศาสตร์ที่นี่ คือต้นทางจริงๆ แท้ที่จริงแล้ววารสารศาสตร์ก็คือ ตัวหนังสือที่อยู่ในสังคมออนไลน์ ที่ล้วนแล้วจะต้องใช้ทักษะอย่างยิ่ง ทวิตเตอร์ ๑๔๐ ตัวอักษร มันคือทักษะของการพาดหัว และโทรทัศน์ ที่มีคนดูหรือที่ทำคลิปอยู่ที่มีภาพเคลื่อนไหวและมีเสียง แต่ถ้าต้นทางมันแน่นทุกอย่างมันก็เอาไปออกในสื่อต่างๆ ได้ เช่น ทวิตเตอร์ก็แบบหนึ่ง เฟซบุ๊กก็แบบหนึ่ง อันนั้นเป็นรายละเอียดที่จะเรียนสำหรับช่องทาง แต่ถ้าใครก็ตาม แม่นในเรื่องนี้ จับประเด็นได้ถูก ประเด็นของภาพ ประเด็นของสิ่งที่จะเล่า ที่น่าสนใจก็คือสร้างการมีส่วนร่วม ทุกคนต้องการเป็นผู้มีอิทธิพลทางความคิดของคนอื่น ต้องปลูกฝังกันในที่เรียน และการเผยแพร่หรือหัวข้อการโต้ตอบงาน ข่าว ควรปรับให้เป็นการสื่อสารในสภาวะวิกฤต เพราะว่า ผู้ที่จบนิเทศศาสตร์ไม่จำเป็นจะต้องไปทำข่าว สามารถไปเป็นประชาสัมพันธ์ช่วยองค์กรได้ดี มีอาชีพหนึ่งที่อยู่ต่อในอนาคตคือ นักวิเคราะห์ วิเคราะห์ทุกด้าน สามารถเชื่อมโยงไปถึงหัวข้อสารสนเทศและการประยุกต์ใช้ ซึ่งก็คือ Data journalism ก็คือการใช้ข้อมูล การเก็บข้อมูล การดึงข้อมูลเอามาใช้ การไขว้ข้อมูล การตรวจสอบข้อมูล เพื่อนำมาสู่การสร้างเนื้อหา เป็นสิ่งที่จำเป็น และคนเป็นในสื่อกระแสหลักที่กำลังทำอาชีพนี้ยังใช้น้อย มีบ้างยังไม่มากเท่าที่ควร การสร้างนวัตกรรมสื่อเพื่อการพัฒนาคือ การสื่อสารเพื่อการปฏิรูป เพราะว่า รูปแบบการทำงาน การนำเสนอ จะไม่เหมือนกันกับการนำเสนอข่าวทั่วไป การนำเสนอข่าวที่มีวัตถุประสงค์เพื่อนำสู่การเปลี่ยนแปลงนั้นจะมีความแตกต่าง ต้องมีเส้นระหว่างแหล่งข่าวกับนักการสื่อสาร

คำว่านวัตกรรม ขึ้นอยู่กับการให้ความกว้างของความหมายนี้มากขนาดไหน ในเรื่องของเครื่องมือ หรือ การใช้ หรือแค่บอกสิ่งใหม่ก็คือนวัตกรรมแล้ว อยากจะเสริมในเรื่องของการวิเคราะห์ผู้สื่อสาร หรือที่เรียกว่าผู้ใช้ หรือผู้ติดตามผู้รับสาร ถ้าวิเคราะห์ได้ว่า เราจะสื่อสารกับใครแบบไหนเพื่อประโยชน์ในด้านใด จะสร้างเนื้อหาที่เหมาะสมขึ้นมาได้ และก็เกิดผลประโยชน์อย่างชัดเจนมากขึ้น เรื่องของการทำความรู้จัก ความเข้าใจ กลยุทธ์ของการใช้เครื่องมือสื่อสาร หรือที่เรียกว่า นวัตกรรม เช่น AR มีเทคโนโลยีอื่นๆ ที่มากกว่าตัวอักษร คือการสื่อสารทั้งหมด เราอาจจะต้องทำการบ้านกันมากขึ้นว่าระดับโลกเขาใช้อะไรมาช่วยในการสื่อสาร และเรื่องสุดท้ายจะเป็นเรื่องของการวิเคราะห์และประเมินผลลัพธ์การสื่อสาร เช่น เราสื่อสารผ่านนิตยสาร เราจะวิเคราะห์ผลลัพธ์กันอย่างไร มีคนเห็นจริงๆ ว่ามีผลต่อเนื้อหาที่ส่งไปให้ในแง่มุมใด ปริมาณเท่าไร และเอาข้อมูลนี้ไปใช้อะไรได้ต่อ

ควรมีวิชาที่เกี่ยวกับสัมมนา นำข่าวที่ได้มาแล้วนำมาวิเคราะห์กัน เอาไว้ในแต่ละรายวิชา เช่น แต่ละอาทิตย์ให้นักศึกษานำข่าวมาและนำมาคิดวิเคราะห์ว่าแต่ละอันเป็นอย่างไรกันบ้าง การสัมมนามันจะช่วยในเรื่อง

การทำงานบ้าน อีกตัวหนึ่งที่ยากให้เขาทำคือการทำเขาได้ปฏิบัติกันและก็อยากให้นำเสนอเกี่ยวกับเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่สื่อสารให้คนเข้าใจในช่วงเวลาจำกัด

เรื่องวิจัยเพราะว่าเรื่องทุกอย่าง มีฐานข้อมูลเกี่ยวกับงานวิจัย ถ้าผู้เรียนเข้าใจหลักการการวิจัย วิเคราะห์ และหลักการประเมินผล จะช่วยให้ผู้เรียนติดตั้งเนื้อหาได้ง่าย ถ้าหากมีความรู้ด้านนั้นน้อยอาจจะไม่สามารถนำข้อมูลสูงๆ มาใช้ได้ การวิเคราะห์ข้อมูลก็จะมีที่ไปที่ไปและอาจข้ามขั้นตอนไปด้วย และปัจจุบันสิ่งที่น่ากลัวคือข้อมูลผิดพลาดมาก ในออนไลน์ถ้าหากเราเน้นเรื่องการวิจัยเด็กจะได้คิดวิเคราะห์ในเชิงลึกขึ้น และจะได้รู้ว่าการทำวิจัยมันมีประโยชน์อย่างไร สามารถนำข้อมูลมาใช้ได้อย่างไร

เรื่องกฎหมาย ควรให้เรียนเหตุการณ์ใช้กฎหมายกับการทำสื่อกับสังคมมากกว่าเพื่อที่ผู้เรียนจะได้ระวัง

ในวิชาของคณะสถาปัตย์ จุฬาฯ มีวิชาหนึ่ง ซึ่งรวบรวมหลายๆ อย่างมารวมกัน เรียกว่าวิชาสเก็ทดีไซน์ คือ การที่อาจารย์บอกให้นักเรียน ออกแบบโดยมีกรอบกำหนด โดยทุกคนที่ทำยังไงที่จะเอาความเป็นตัวเองใส่ลงไป ซึ่งเมื่อนักเรียนออกแบบแล้ว ถ้าผู้เรียนออกแบบผิดหลักการผู้สอนบอกให้ถูก สุดท้ายคือการพรีเซนต์ให้นำเสนอต่อหน้าทุกคน และวิชานี้มีเวลา ๔ ชม. ทั้งหมดนี้เพื่อที่ให้รับผิดชอบ ซึ่งควรให้มีวิชาแบบนี้มาอยู่ในนิเทศ คือ อยากทำอะไรทำ ถ้าผู้เรียนผิดผู้สอนบอกให้ถูกเลย อยากให้ได้คิด ได้ทำ ได้พูด เด็กรุ่นใหม่อยากเป็นผู้ประกอบการ ไม่มีใครอยากเป็นลูกจ้าง เพราะฉะนั้นหลักสูตรนี้มาถูกทาง สิ่งต่อไปคือสอนให้ผู้เรียนค้นพบตัวเองแล้วจะทำได้ดี ส่วนเด็กปี ๔ เท่าที่สังเกตดู เด็กก็จะเป็นแรงงานเสียส่วนใหญ่ ควรมีการฝึกงานในปี 2 เลย เพื่อให้เด็กค้นตัวเองว่าอยากทำอะไรแล้วมาเจอกันใหม่ตอนปี ๔

กลุ่มวิชานวัตกรรมสื่อสารมวลชนและมัลติมีเดีย

กลุ่มวิชาเลือก มีกลุ่มวิชาเลือกของภาษาอังกฤษอยู่ ๓ รายวิชาที่สอนเป็นสองภาษา และภาษาอังกฤษล้วน บางรายวิชาก็เป็นวิชาเลือกได้ เช่นภาษาที่สาม นอกจากนี้แล้วถ้าในกลุ่มนี้มีวิชาเลือกเข้ามาอีก เรื่องของภาษา ตรงนี้ของเรายังมีภาษาอีกสามรายวิชา แล้วก็จะมีเรื่องของเกมรีวิว การตลาด เนื่องจากว่าวิชาเลือกจะเลือกได้แค่ ๑๕ หน่วยกิต จะได้แค่ ๕ วิชาแค่นั้นเอง ขึ้นอยู่กับว่าเป้าหมายของเราจะวางไปสู่อะไรจุดไหน แล้วเขาจะได้จริงๆ มีโพลสำรวจเรตติ้ง มีสื่อสารมวลชนนวัตกรรมและก็มีเรื่องของเกมรีวิว การตลาด เกี่ยวกับการเล่าเรื่อง ตัดต่อ พากษ์เสียง นำเสนอเกมออนไลน์ เรื่องของการทำโพล สำรวจทำโพลสู่สาธารณะ และก็มีเรื่องของงานสัมมนา วิจารณ์ การสื่อสาร กฎหมายจริยธรรม ส่วนอีกสามวิชาจะเป็นวิชาภาษาอังกฤษ การปราชัยในที่ชุมชน ก็จะเป็นเรื่องของการพูดในที่ชุมชนด้วยวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกัน พูดแบบฉับพลันโดยไม่มีเตรียมตัวล่วงหน้า แล้วก็เรื่องของการใช้คำประโยค สำนวนต่างๆ ในแต่ละบริบทอย่างเป็นเหตุเป็นผล รวมทั้งการเขียน การร่างสุนทรพจน์ เรื่องของภาษาอังกฤษพัฒนาสังคม เป็นแบบบทสนทนาสั้นๆ และเป็นภาษาอังกฤษในเชิงลึก การมีปฏิสัมพันธ์ในสังคมที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน

มองในเชิงเนื้อหาที่เสนอไปเป็นเรื่องฐานข้อมูล น่าจะอยู่ในเรื่องของวิชาเลือก คือถ้าเด็กเลือกสาธารณสุขหรือสังคมอื่นๆ ที่เขาสนใจ สอดคล้องกับความเชื่อของเราถ้าเขาสนใจสิ่งไหนเขาจะทำสิ่งนั้นได้ดี อันนี้ในส่วนวิชาเลือกจะให้เป็นในส่วนสนับสนุน และอยากให้เด็กฝึกตั้งแต่ปี ๑ ถ้าฝึกปี ๑ แล้วไปปี ๔ หรือตอนทำงาน เขาจะทะลุ

ปรุโปร่งหมดเลย ไม่ว่าจะอะไรก็แล้วแต่ เพราะฉะนั้นวิชาเลือกควรจะได้เรียนรู้ กระบวนการเรียนรู้ เขาจะได้รู้ว่าการอภิปรายเป็นอย่างไร หรือแนวคิดเป็นอย่างไร

วิชาเลือกที่สอนต้องใช้ความคิด ใช้กระบวนการคิดฝึกอธิบาย ฝึกการยอมรับการติชมเน้นให้ทำงานให้เสร็จ และอธิบายชิ้นงาน

ควรมีในเรื่องของการทำงานร่วมกันในองค์กร อยากให้ปรับเรื่องเนื้อหาให้ได้รับประโยชน์ เพื่อสร้างมุมมองใหม่ๆ ก่อให้เกิดประโยชน์ในด้านอื่นๆ บ้าง สมมติว่าเป็นเรื่องของงานหนึ่งงานอาจจะไปเกี่ยวข้องกับภารกิจของสาธารณสุขหรือเยาวชน อยากให้ตีประเด็นให้เป็น

ถ้าเป็นวิชาเลือกผู้วิพากษ์บางท่านอยากให้มีความเลือกแบบข้ามสายไปเลย คืออย่างบางคนบอกว่าชอบคอมพิวเตอร์ก็อาจไปเรียนเรื่องคอมพิวเตอร์เลยก็ได้ เพื่อทำเรื่องวิเคราะห์ข้อมูลเรื่องธุรกิจอย่างนี้ได้ หรือบางคนบอกว่าชอบงานออกแบบสเก็ทภาพก็เรียนสเก็ทภาพเพื่อมาต่อยอดสิ่งที่เรียนได้ มีวิชาที่ไปดูหอศิลป์มีการวิพากษ์ วิจารณ์งานศิลป์ต่างๆ เป็นสิ่งที่ใช้ต่อยอดได้ในอนาคต เหมือนวิชาที่ชอบในเมืองนอกให้เด็กไปเอาหนังสือในห้องสมุดมาแล้วอ่าน อ่านจนจบเสร็จแล้วเสนอว่า หนังสือที่คุณอ่านเป็นยังไงให้ความรู้สึกอย่างไร บทสรุปเป็นอย่างไรแล้วคุณได้อะไรกับหนังสือ มองว่าการอ่านหนังสือช่วยต่อยอดการทำงานได้มากและสร้างแรงบันดาลใจได้มาก

กลุ่มวิชาชีพการแสดงมัลติมีเดีย

กลุ่มวิชาหลัก เป็นเรื่องของ การเขียนบทผลิตภาพยนตร์ ขั้นตอนการเขียนบท หลักการองค์ประกอบรูปแบบไปจนการเขียนภาพยนตร์เพื่อเผยแพร่ จัดแสงและองค์ประกอบภาพ ให้อุ้ดูเรื่องของการจัดแสงเทคนิค เห็นความสำคัญในด้านนี้ และก็สร้างสรรค์รายการโทรทัศน์และมัลติมีเดีย คือเรียนรู้รูปแบบโทรทัศน์และมัลติมีเดีย และการตัดต่อรายการต่างๆ รวมถึงการสร้างสรรค์ขั้นตอนการผลิตรายการโดยเหมือนการประยุกต์ เรื่องของการออกแบบลีลาและการแสดง อันนี้ก็เห็นความสำคัญของการเรื่องสื่อความหมาย สื่อวจนะภาษา ภาษากาย เทคนิคการแสดง ลีลา ท่าทางการวิเคราะห์ตัวละคร การเล่าเรื่อง และก็การคัดเลือกนักแสดง ฝึกปฏิบัติศิลปะการแสดงในสื่อมัลติมีเดียและเสนอภาพลักษณ์เชิงบวก การบริหารจัดการธุรกิจบันเทิงในระบบดิจิทัล ก็คือดูเรื่องของการบริหารการจัดการด้านธุรกิจบันเทิงและการแสดง โครงสร้างองค์การบริหาร เลือกทุน งบประมาณ บุคคลากร วัสดุ ฉาก สถานที่ นักแสดง เรื่องของการบ่มเพาะต้นกล้าในผู้ประกอบการธุรกิจการแสดงก็จะให้รู้ถึงตั้งแต่ต้นๆ เลย ปัญหาการจัดการการตลาด ผู้ประกอบการธุรกิจการแสดง ธุรกิจต่างๆ แมวมอง รู้จักการคัดเลือกนักแสดง มุมมองของการคัดเลือกสถานที่ ความเป็นจิตอาสาต่างๆ อารมณ์ สังคม ระบบความคิด และก็เสริมสร้างภาพลักษณ์เพื่อการแสดง และก็การชักนำเข้าสู่วงการบันเทิง

วิชาวิเคราะห์สื่อโทรทัศน์ภาพยนตร์มัลติมีเดียนี้ก็จะศึกษาเรื่องให้รู้ไปถึงหลักการแนวคิดทฤษฎี การวิเคราะห์วิจารณ์สื่อโทรทัศน์ภาพยนตร์มัลติมีเดีย เราเห็นว่าวิเคราะห์ วิพากษ์สำคัญอยู่ การผลิตสื่อต้นทุนต่ำ เห็นว่าไม่เป็นจะต้องมีอุปกรณ์มากมายหรืออะไรต่างๆ เราก็จะสามารถผลิตสื่อต้นทุนต่ำประเภทต่างๆ ได้ ศิลปะการแต่งหน้าเครื่องแต่งกายเพื่อการแสดงแบบนี้ก็คือรู้เทคนิคพิเศษในการแต่งหน้า ตกแต่งบาดแผล ออกแบบเครื่องแต่งกายประเภทต่างๆ แล้วก็การฝึกปฏิบัติการแต่งหน้าประกอบภาพยนตร์ ละครแนวฆาตกรรม สยองขวัญต่างๆ แล้วก็กราฟิกดีไซน์ในการผลิตสื่อ ก็จะเป็นการออกแบบกราฟิกดีไซน์ในการผลิตสื่อประเภทต่างๆ รวมไปถึงการใช้

โปรแกรมประยุกต์ในการผลิตสื่อ แอนิเมชันเพื่อการผลิตสื่อการใช้แอนิเมชันในการประยุกต์ใช้ และการตลาดสื่อใหม่ วิชานี้ก็เห็นรูปแบบของการจัดการตลาดสื่อใหม่ เรื่องของการขาย การค้า การลงทุน การตลาด sme การตลาดภาพยนตร์ทั้งในประเทศและต่างประเทศ การใช้เสียงในงานสื่อและทั้งทั้งวัจนภาษา อวัจนภาษา เทคนิคการใช้น้ำเสียง การพากษ์เสียงต่างๆ การร้องเพลงประกอบสื่อ รวมถึงการพากษ์สื่อทางวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ ภาพยนตร์และสื่อใหม่ด้วย และดูรวมไปถึงกลุ่มวิชาเลือก

กลุ่มวิชาชีพการแสดงมัลติมีเดีย

กลุ่มวิชาเลือกจะเป็นศิลปะลีลาของการฟังและการพูดอันนี้จะเป็นสองภาษา ดูว่ามีหลักการ เทคนิคการฟังอย่างมีวิจารณ์ญาณและการพูดในชีวิตประจำวัน และจับใจความสำคัญ การวิเคราะห์สาร การฟังตีความ การประเมินค่า การใช้น้ำเสียง จังหวะ ลีลาการพูด หรือลีลาท่าทางการพากษ์เพื่อการบรรยาย อภิปราย สัมมนา ปาฐกถา ตลอดจนฝึกการฟังและการพูดภาษาไทยและภาษาอังกฤษในสถานการณ์ต่างๆ ด้วย ภาษาการสื่อสารผ่านภาพยนตร์มาสอนแบบสองภาษา ก็คือ รู้จักศัพท์ สำนวน ประโยค ภาษาไทยอังกฤษเพื่อตีความ สรุป วิเคราะห์ วิจารณ์ สังคมที่ประกอบในภาพยนตร์ต่อทั้งแนวต่อสู้ สงคราม แนวอื่นๆ และการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการแสดง วิชานี้ก็สองภาษาเหมือนกัน ฝึกปฏิบัติภาษาอังกฤษเพื่อการแสดง การสนทนาเดี่ยวและกลุ่มด้วยลักษณะท่าทาง และหน้าตา แสดงออกสีหน้า เสียง การแสดงละคร การจัดรายการวิทยุออนไลน์ วิชานี้ก็จะเป็นรูปแบบของการจัดรายการวิทยุกระจายเสียงกับวิทยุโทรทัศน์ทางออนไลน์แล้วก็การบริหารแหล่งทุนเพื่อการผลิตสื่อก็คือการสร้าง ความสัมพันธ์ การเจรจา จัดหาแหล่งทุนในการสนับสนุนธุรกิจเพื่องบประมาณในการผลิตสื่อ เทคนิคการนำเสนอ และการขายงานให้กับลูกค้า แล้วก็สัมมนาภาพยนตร์การแสดงมัลติมีเดียก็คือกระบวนการรูปแบบการสัมมนา วิเคราะห์ วิจารณ์เกี่ยวกับการแสดงมัลติมีเดีย กฎหมาย เช่นกฎหมายที่เกี่ยวข้อง คำนคว่าประเด็นสนทนา ให้รับรู้ อุปสรรคและข้อเท็จจริง แนวทางการแก้ปัญหาต่างๆ เกิดจากรูปแบบสัมมนาในประเด็นเกี่ยวกับวิชาชีพเผยแพร่ ต่อสาธารณะ

กลุ่มวิชาหลัก กลุ่มวิชาเลือกในกลุ่มการแสดงภาพยนตร์มัลติมีเดีย กลุ่มนี้เราจะเน้นให้รู้ธุรกิจต่างๆ ที่เกี่ยวกับบันเทิงธุรกิจเกี่ยวกับการแสดงภาพยนตร์ อย่างสถาปัตยกรรมเอาวิชาของการละครมาเป็นประเพณี เขาจะมีละครทำทุกปี เขาก็จะไล่เลยว่าปี ๓ จะเป็นปีที่ต้องทำละคร ซึ่งจริงๆ แล้ววิชาที่จะใช้ คือว่าต้องทำฉาก ฉากละคร ก็จะมีวิชาทำโคมคอบบ์ ขึ้นผนัง ขึ้นฝ้าก็คืออันนั้นคือหลักในการเรียน เอาไปใช้การสร้างฉาก ส่วนการสร้างสรรคบท พวกก็จะมาจากความคิดสร้างสรรค์ มาใช้กับการเขียนบท การละครนี้ไม่ได้อยู่ในหลักสูตรด้วยซ้ำไป เป็นประเพณีที่เขาทำกันไว้ที่เขาทำกันมา แล้วปรากฏว่ามาทำสนุกๆ น่องๆ ตั้งแต่ปี ๑ ก็ไปช่วย ไปชน ไปเล่นเป็นหมู่ ก็วิ่งไปวิ่งมา พอขึ้นปี ๒ ใครอยากเขียนบทก็ไปคุยกะรุ่นพี่ หรือใครจะอยากออกแบบก็ไปฝึกกับพี่ หรือใครอยากฝึกคอสตูมก็ไปฝึกกับพี่ เหมือนกลายเป็นวิชาซึ่งไม่มีอยู่จริง ไม่มีการลงทะเบียนไม่มีอะไรเลยแต่ว่าทุกคนทำด้วยความสมัครใจที่จริงแล้วคือรุ่นแรกเขาอยากทำ สร้างละครสถาปัตย์ขึ้นมา หนึ่งก็คือว่าว่างๆ ปิดเทอมทำอะไรดีหาเงินเข้าคณะ ส่วนใหญ่ก็เอาเงินไปให้ค่ายเอาไปให้ห้องสมุดเวลาขายตัวได้แล้วก็ได้ใช้ความรู้เกี่ยวกับการทำฉากขึ้นมา เกี่ยวกับการสร้างบ้านแล้วเอามาทำฉาก แล้วก็มีการแสดง ใครชอบการแสดงก็ไปแสดง ใครชอบเขียนบทก็ไปเขียนบทเลยหล่อหลอมออกมา ถ้าบอกว่าจบออกมา คือมี ๒ วิชาที่ได้ วิชาแรกคือวิชาเกี่ยวกับสถาปัตยกรรมที่ตัวเองเรียนมา เรียนการตกแต่งก็รู้การตกแต่งแล้วก็ใช้ได้จริง มีวิชาเกี่ยวกับการแก้ปัญหา คือดีไซน์ คำว่าดีไซน์ก็คือการแก้ปัญหา ไม่ใช่ทำให้แปลก เราถูกแก้ปัญหาจากโจทย์ที่คลอตมาเมื่อกี้ ก็คือช่ายมันเป็นแบบนี้ติดทะเลก็จริงนะ

แต่หน้าบ้านหันทางทิศตะวันตก และเราจะแก้ปัญหาได้อย่างไร ซึ่งทิศตะวันตกเนี่ยแดดจะแรงมาก คือถ้าเลือกได้ก็
ไม่ยอมเอาหน้าบ้านเข้าทิศตะวันตก ในเมื่อปัญหามันมีจุดเชื่อมอยู่ที่คือมันยังมีวิเวททะเล คือถ้าใครเอาหลังบ้านหัน
หาทะเลนั้นก็ถือว่าตกแล้ว จะทำอย่างไรให้หน้าบ้านก็ยังมีทะเลได้ แต่แดดไม่เข้า นี่คือการแก้ปัญหาเลย ใคร
แก้ปัญหาเก่งกว่าชนะ เขาบอกปลูกต้นไม้เต็มๆ เลย บังแดดได้จริงแต่ก็ไม่เห็นทะเลเหมือนกันนะ

แสดงว่าวิชาส่วนใหญ่จะเป็นวิชาที่มีการแก้ปัญหา วิชาดีไซน์ก็คือการแก้ปัญหา ใครแก้ปัญหาเก่ง คนนั้น
ดีไซน์เก่ง ใครออกแบบแปลกไม่เก่ง ถ้าออกแบบมาแล้วเก่งมากเลย แต่ถ้าตกรื่องที่ควรจะเป็นแต่ไม่ทำ ต่อให้สวย
อย่างไรก็ตกเพราะมันผิดหลัก อันนี้ก็คือในการฝึกฝน คือผลพลอยได้ที่เขาอยากทำ คนที่ไม่สนใจเขาก็ไม่เสียอยู่แล้ว
เขาก็ไปเป็นสถาปนิกที่ดี ซึ่งมีเยอะมาก สถาปนิกเก่งๆ ดังๆ แต่ไม่ได้อยู่ในวงการบันเทิงมีมาก แต่เขาก็ไปเอาดี
ทางด้านนั้นหมด คือสุดท้ายแล้วก็ต้องกลับไปทวนว่าชอบอะไรกันแน่ อยากให้เด็กหาเจอแต่เริ่มเลย เด็กชอบทำ
อะไรและหาให้เจอเลย และทำสิ่งนั้นให้ดีที่สุด เพราะจะไม่ใช้การเรียน จะเป็นความสุข เขาจะอยากรู้ตลอดเวลา
ทางที่ดีคือควรให้เขาลองหลายๆ อย่าง จนรู้ว่าตัวเองอยากทำอะไรแล้วก็ดันให้เขาไปทางนั้น มีความเป็นนวัตกรรม
ใหม่ อย่างสมมติว่าถ้าเรียนเรื่องการเขียนบท ปัจจุบันออนไลน์จะมีระยะสั้นมากหรือถ้าเราไม่มีงบประมาณเราควร
จะสำคัญกับโลกปัจจุบันและจะจัดสรรโดยไม่ต้องมีอุปกรณ์คือจะสอดคล้องกับโลกได้มากขึ้น เราก็คิดมาแล้วว่า
จุดเริ่มต้นของเด็กจะเป็นอย่างไร สิ่งที่เขาทำจะเป็นอย่างไร และเราก็ไม่ต้องใช้อุปกรณ์เยอะมากเพียงจัดในห้องสตูดิโอ
และอาจจะมีย่อจำกัดของเป้าหมายที่ชัดและเสนอว่าที่เราจะไปมันอยู่ในพื้นที่ไหนและควรมาปฏิบัติอย่างไรในชีวิต
จริง น่าจะมีวิชา storytelling วิธีการเล่าเรื่อง คือการเล่าเรื่องนี่เราจะสามารถทำให้คนจับต้องได้ว่าเราเล่าเรื่อง
อะไร เพราะวิชา storytelling คนที่ใช้ในหนังเยอะมาก ในการสร้างภาพยนตร์หนึ่งเรื่อง ว่าทำไมเบื้องหน้า
เบื้องหลังต้องตัดต่อแบบนี้และทำยังไงให้มันสัมพันธ์กันและมันจะเป็นเบสพื้นฐานให้สื่ออื่นด้วยเพราะว่า เราต้องมา
เล่าเรื่องอย่างไร ควรจะแยกเป็นวิชาหนึ่งเลยไม่ควรจะมีวิชาไหนเข้ามาแทรก ถ้าเกิดเขาได้วิธีการเขาก็จะมองเห็นภาพ
ว่าจะสร้างตรงไหนเล่าเรื่องออกมา มันจะทำให้เห็นภาพชัดขึ้น อีกตัวหนึ่งที่ผมมอง คือสื่อเก่าทั้งหลาย เช่น พวกเขา
แมกกาซีน ทำหนังสือหรือพวกวิทยุเอง พวกถ่ายภาพฟิล์ม สิ่งเหล่านี้มันยังมีคุณค่าอยู่เหมือนว่า เด็กในอนาคต
ข้างหน้า จะกลับไปใช้สิ่งนี้เพิ่มขึ้น อย่างเช่น กล้องฟิล์มตอนนี้กลับมานิยม รู้สึกว่ามีโมเมนต์บางอย่างที่จะถ่ายให้ได้
ในช่วงเวลานั้นๆ แล้วภาพถ่ายฟิล์ม รู้สึกว่าก็จะมียุคค่ามากกว่าภาพถ่าย เพราะว่ามันผลิตยาก พวกอุปกรณ์ฟิล์ม
ทั้งหลายเลยกลับมาใหม่อีกรอบ อย่างฮอโลแกรมก็สร้างหนัง ก็ใช้ฟิล์มกันมาก เพราะเขาบอกว่าถ่ายกล้องฟิล์มมัน
ได้อารมณ์กว่า ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการแสดงหรืออะไรก็ตาม เชื่อว่าในยุคสมัยนี้มันเปลี่ยนแปลงไป คนที่จะมี
ความรู้และความเข้าใจเรื่องเนื้อหา เป็นสิบๆ ปีว่านิเทศศาสตร์นี้ใช้ได้กับทุกๆ สาขาอาชีพ เรื่องการนำเสนองาน
ภายใน ๑ นาที หรือ ๑ ชั่วโมงก็คือทักษะการจับประเด็นชัดๆ ใครก็ตามที่มาเข้าประชุมเป็นข้าราชการจะจับ
ประเด็นได้ดีและสื่อออกไปได้ดีมันจะเป็นประโยชน์ทั้งสิ้นและไม่แตกต่างกันเรื่องของการแสดงหรือว่าละครต่างๆ
ที่ต้องอาศัยข้อมูลต้องอาศัยการสืบค้นและทักษะการจับประเด็น และการเอาออกมาไม่ใช่เป็นข่าวไม่ได้ เป็นสาร
คดี เรียกว่าวิชาใดหรืออะไรก็ตามถ้ามีพวกนี้เข้าไปก็จะเป็นประโยชน์มาก ตัวอย่าง อย่างที่คณะสถาปัตย์เขาใช้วิธีที่
มันล้ำมาก เหมือนตั้งแต่ ๒๐ ปีก่อน เขาก็ใช้วิธีแบบนี้ ทำอย่างไรถึงเอาทักษะการเรียนแบบนี้มาเหมือนไม่ได้เรียน
เหมือนทำกิจกรรมและได้ผลมากกว่าเรียนด้วยซ้ำถ้าทำแบบนี้ได้ ในเรื่องการแสดงและมัลติมีเดีย ให้เพิ่มในส่วน
ของการทำ workshop โดยใช้ผู้เชี่ยวชาญ เพราะวิธีที่เราแยกประเภทของการเรียน การสอน ออกมาในลักษณะ
ของการฝึกปฏิบัติ ถ้าหากได้มีการฝึกโดยเอาตัวเองเป็นแกนหลัก แต่ว่าให้มีผู้เชี่ยวชาญเข้ามาช่วยเสริมจะให้เห็น
มุมมองที่ต่างออกมา หรือเป็นการแชร์ประสบการณ์จริงๆ อยากให้มีเอเจนซีหรือแบรนด์ในสปอนเซอร์เข้ามาร่วม

ประเมินผลงานด้วย และก็จะมีความรู้เรื่องของการสร้างเอกลักษณ์ อัตลักษณ์ของผลงานของตัวเอง อย่างเช่นบางงานเราดู เราารู้เลยว่า เป็นงานของผู้กำกับคนนี้ หม่อมน้อยหรือท่านหม่อมชาตรี เราารู้เลยว่าถ้าเราเห็นภาพนี้เป็นของใคร ส่วนนี้เป็นส่วนสำคัญมากที่จะทำให้เนื้อหาเขาโดดเด่น และก็ไปต่อก็ได้ และก็อยากจะให้มีเรื่องของการออกแบบศิลปะให้ มีอรรถรสมากขึ้น ให้มีอรรถรสหรือความรู้สึกอึดอัดใจที่ได้ดู

กลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจสื่อ กลุ่มนี้จะเน้นไปทางเรื่องของ การตลาด โฆษณาและประชาสัมพันธ์ นวัตกรรมการจัด event ก็คือเรื่องจัดการวางแผน เรื่องของการสร้างสรรค์กิจกรรมพิเศษการออกแบบ และการสร้างนวัตกรรม อีกตัวหนึ่งคือกลยุทธ์การสื่อสารดิจิทัล ก็คือเรื่องของเทคนิควิธีการสร้างกลยุทธ์ การวางแผนผ่านสื่อทางดิจิทัล การศึกษาประเด็นของธุรกิจและรวมถึงสถานการณ์ของธุรกิจ ความสามารถและการแข่งขัน ส่วนแบ่งการตลาดติดตาม และตรวจสอบ การสร้างสรรค์โฆษณาทางการตลาด ดูถึงหลักการทักษะความเข้าใจ เราจะมองไปที่ตัวหลักการก่อนและก็มองไปที่ตัวสินค้าและการให้บริการผู้บริโภค และกลยุทธ์ในการสร้างสรรค์และการเสนอความคิดสร้างสรรค์ กระบวนการสร้างสรรค์ รวมทั้งการออกแบบสร้างเนื้อหา และรูปแบบการนำเสนอเพื่อการตลาด ให้ผลตอบรับทางเป้าหมายทั้งสื่อหลักและสื่อใหม่ การบริหารจัดการดิจิทัลอีคอมเมิร์ซ วิชานี้ก็ดูการวิเคราะห์การตลาด ดิจิทัลความรู้ทางธุรกิจมัลติทรอนิกส์ การใช้ช่องทางดิจิทัลทางการสื่อสาร การตลาดให้ถึงกลุ่มเป้าหมาย เรื่องของการบริหารระบบ บริหารจัดการความรู้ การนำสินค้า และบริการผ่านแพลตฟอร์ม ตัวนี้จะศึกษาชำระเงินตามที่สะดวกรวดเร็ว และการสร้างความได้เปรียบของการแข่งขันตัวสินค้าและบริการทั้งในประเทศ และต่างประเทศ การออกแบบและสื่อสารแบรนด์ วิชานี้ก็คือ การวิเคราะห์ความต้องการของผู้บริโภค และจุดยืนของแบรนด์ การทำประชาสัมพันธ์ดิจิทัลเตรียมทรัพยากรสื่อสารการตลาด การเล่าเรื่อง การขยายกลยุทธ์ดิจิทัล การขยายแบรนด์ การแก้ไขปัญหาเมื่อเกิดวิกฤตแบรนด์ การประกอบธุรกิจอย่างยั่งยืน วิชานี้ก็ดูเรื่อง บริบทสภาพแวดล้อม จัดทำแผนธุรกิจอย่างยั่งยืน ความได้เปรียบเชิงกลยุทธ์ ปัจจัยความสำเร็จ การจัดการกับปัญหา อุปสรรคการประกอบธุรกิจ ธรรมชาติในการประกอบธุรกิจ การปรับตัวรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง การเสี่ยงการดำเนินธุรกิจอย่างมีคุณภาพ การนำเสนอแผนและการประกอบธุรกิจอย่างยั่งยืน การตลาดและพฤติกรรมผู้บริโภค ดูถึงแนวคิดหลักการการวิเคราะห์การตลาด พฤติศาสตร์ทางการตลาด การจัดการตลาดธุรกิจ กิจกรรมธุรกิจประเภทต่างๆ กลยุทธ์เป้าหมาย แผนงานด้านราคา งบประมาณการตลาด กลยุทธ์การจัดการปัญหา และการใช้เครื่องมือทางการตลาด การแก้ไขปัญหาในการประกอบธุรกิจ การออกแบบและพัฒนาร้านค้าออนไลน์ด้วย รวมไปถึงเรื่องการถ่ายภาพ การแต่งรูปภาพการสร้างเว็บไซต์ การสร้างหน้าร้านค้าด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป การอัพโหลดและจัดการบริหารข้อมูล การสื่อสารการตลาดธุรกิจ อันนี้ดูถึงกระบวนการการสื่อสารทางการตลาด การวางแผน การวิเคราะห์สถานการณ์ กลุ่มเป้าหมายกลยุทธ์การสื่อสาร การออกแบบเนื้อหาสาร การคิดสร้างสรรค์ การผลิตและการสร้างสรรค์ และการเลือกใช้นำเสนอทางธุรกิจ วิชานี้จะมีการวิจัยธุรกิจการสื่อสาร การศึกษาสภาพปัญหาแนวคิดทฤษฎี การศึกษากลุ่มเป้าหมายกระบวนการวิจัย ไปจนกระทั่งการนำไปใช้ประโยชน์ การบริหารจัดการภาวะวิกฤต วิเคราะห์สภาพปัญหาเกิดภาวะวิกฤต ดูการจัดการภาวะวิกฤต รูปแบบที่มาผลกระทบ ความเสี่ยง การสำรองไปสู่อัจฉริยะความสำเร็จ การแก้ไขบนความเสี่ยง การสร้างชื่อเสียงและการจัดการภาพลักษณ์ เชลลบริตี้ วิชานี้ก็คือการสร้างภาพลักษณ์ให้คนได้อย่างไร พฤติกรรมการบริหารชื่อเสียง ของคน กลยุทธ์การจัดการชื่อเสียงระยะยาว ภาพลักษณ์การเผยแพร่ การวัดความนิยมและการเลือกใช้สื่อ ด้าน media ในยุคปัจจุบันมีความสลับซับซ้อนอยู่พอสมควร ถ้าไม่เข้าใจพื้นฐานหลักการ ก็มีความหลากหลายมากมันไม่ใช่แค่เพียงแค่เรื่องการซื้อหรือการวิเคราะห์ media แต่ว่าควรจะไปถึงเรื่อง การ apply media ให้เหมาะกับ target ยังไงให้มากยิ่งขึ้น

ส่วนเรื่องดิจิทัล มีศาสตร์ที่หมุนไปเร็วมาก อาจจะต้องทำดี ๆ ว่าจะครอบคลุมพื้นที่แค่ไหนที่จำเป็น ตอนนี้เราเรียนเรื่องนี้ อีก ๖ เดือนข้างหน้าไม่ได้เรียนเรื่องนี้แล้ว ต้องระมัดระวังเป็นอย่างมากในการรวบรวมหลักสูตรให้ทันต่อสถานการณ์ planning จะเป็นหัวใจที่สำคัญมาก planning กับ strategic อาจจะต้องเพิ่มให้เข้มข้นมากขึ้น การ tie-in อันนี้อาจจะอยู่ในสัญญา ในตอนนี้ช่องบ้างช่องก็จะติดเรื่องการ tie-in แต่ว่าในสื่อใหม่ผมว่าหนีไม่พ้นหรอกในสื่อใหม่ เพราะฉะนั้นมันต้องสอนให้นักธุรกิจการทำแคไหนถึงกำลังดี เพราะว่าถ้ามันทำมากไปก็จะรู้ว่าโฆษณาจะไม่เอาก็จะไม่ดู ตรงนี้มันเป็นศิลปะเป็นศาสตร์เป็นศิลป์ต้องผสมให้ดี ว่าทำอย่างไรให้มันน่าดู มีเกณฑ์อยู่รอดได้คือ

๑. อาจจะต้องมีจริยธรรมในการทำ ทำได้แคไหน

๒. ทำอย่างไรให้ออกมาแล้วน่าสนใจ ให้ความรู้หรือไม่และก็คอยเสนอด้วยสินค้า

ซึ่งตรงนี้คงค่อยๆ หายกันไป เพราะไม่มีสอนในเรื่องเทคนิคการทำ try-in เสริมในส่วนของภาษาอังกฤษ ให้มีการทำ speech การใช้ speaking ฝึกฝนบ่อยๆ เพราะว่าต่อไปในอนาคตเราจะเจอเรื่องพวกนี้กันบ่อยมาก โดยเฉพาะเวทีของ start up มีโอกาสที่จะต่อยอดอีกมาก ถ้าหากว่าน้องเขาได้ซักซ้อมบ่อยๆ ก็จะเป็นประโยชน์ การพูดโน้มน้าว เจรจาต่อรอง เป็นเรื่องสำคัญ ด้านเกี่ยวกับผู้ประกอบการธุรกิจสื่อ

๑. คำว่าสื่อ อยากเห็นธุรกิจสื่อเพื่อสังคม และก็ต้องทำให้เชื่อว่าสื่อเพื่อสังคมอยู่ได้ด้วย ต้องอยู่ได้ คนคิดว่าไปไม่รอด เพราะคนไม่ชอบอย่างนั้นไม่ชอบอย่างนี้ ทำยังไงให้เขามีความเชื่ออันนี้เป็นหลัก

๒. พอทำธุรกิจสื่อเองแล้ว ต้องเจออะไรอีกหลายอย่าง มี ๒ คำเลย คือ ธุรกิจ กับ สื่อ ในปัจจุบันก็เจอกันไม่ได้เลย ธุรกิจก็จะมองอย่าง คนทำสื่อก็จะมองอย่าง ทำอย่างไรที่จะทำให้ทั้งสองฝ่ายมีจิตร่วมกัน คือ กับองค์กร และก็รักษาความเป็นสื่อที่ดีไปได้ ให้มีตรงนี้เสมอ แต่ถ้าประสบการณ์ที่เจอมันคนละขั้วเลย หากความสมดุลระหว่างสองด้านที่เจอกัน ที่เป็นปัญหาถึงขั้นแยกย้าย ถึงขั้นมีปัญหาทางด้านธุรกิจ สาเหตุนี้เป็นสาเหตุสำคัญ เจอมาตลอดในชีวิตการทำงาน ที่ที่มองตรงกันอย่างไรก็ไกลเคียงมากที่สุดไม่ถึงกับเหมือนร้อยเปอร์เซ็นต์คือที่ที่จะอยู่รอดได้งามที่สุด อยากให้เป็นแนวคิดรวมๆ ตำแหน่งซีอีโอที่ดูแลทางการเงินมีความรู้ความเข้าใจในเชิงบรรณาธิการมากกว่าความเป็นบก. ที่เข้าใจสถานะบริษัทจะต้องอยู่อย่างไร และจะทำอย่างไรจึงจะได้ทั้งสองทาง

๓. ไม่เสียหลักการของความเป็นสื่อ และ ธุรกิจยืนได้ ๒ อย่างนี้ คือ ต้องยอมเสียหลักการเพื่อให้อยู่ได้คงไม่ถึงขั้นนั้น ทางออกต้องดีกว่านั้น และทางออกนั้นคืออะไร ถ้าไม่ฝึก ไม่มาถอดบทเรียนจากรุ่นที่ทำงานไปแล้ว แล้วเอามาเป็นบทเรียน ประสบการณ์น่าจะต่อเจอ ๑๐ ปี คนรุ่นก่อนๆ ที่มีประสบการณ์ ถ้าให้เขามาเล่า เกิดอะไรขึ้นถึงตรงนั้นรู้สึกอย่างไร เขาจัดการความรู้สึกอย่างไร จัดการตรงนั้นอย่างไร เป็นบทเรียนสำคัญที่ทำให้รุ่นใหม่ๆ จะได้รู้ใช้เวลาหน่อยลงในการที่จะเรียนรู้ได้มากขึ้น ขอเห็นต่างเรื่อง tie-in คือรู้สึกว่าจะจริงๆ ไม่ค่อยชอบ tie-in เพราะรู้สึกว่ามันเป็นเรื่องที่ไม่ค่อยถูกต้องเท่าไร มันทำให้คนเชื่อโดยที่เขาคิดว่าเป็นจริง ไม่ใช่เป็นแฉง ก็เลยรู้สึกว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องที่ต้องสอน ไม่ได้สอนว่า tie-in ทำอย่างไร แต่สอนว่า tie-in มีผลต่อความเชื่อ คือเคยเจอกรณีแม่บ้านเชื่อเรื่องโปรโมชันเยอะๆ แล้วมีรายได้ ๓๐๐ บาท แต่ซื้อข้าวเขียวเพื่อเปิดฝาชิงโซค เหมือนเขาใช้ครีมมั่งคุดอะไรสักอย่าง เพราะพิธีกรบอกว่ามันดีมาก ฉะนั้นเรื่องเหล่านี้ เคยอยู่ครั้งหนึ่งที่เด็กสนใจโครงการทำเรื่องที่มีมันไม่ถูกต้องจากการ tie-in ของพิธีกร ก็เลยคิดรู้สึกตรงกันข้ามกับการที่ต้องสอน tie-in เพราะอยู่ในเรื่องของธุรกิจ รู้สึกควรจะต้องสอนในทางตรงกันข้าม พอเราเป็นสื่อแล้ว ถ้าเราไม่เข้าใจจริงๆ ว่าผลกระทบที่เกิดขึ้นกับประชาชน ผู้บริโภคเป็นอย่างไร เราจะลืมไปแน่ๆ รู้สึกว่าควรจะต้องให้เด็กเรียนรู้เองถึงความเชื่อของผู้บริโภค และจะต้องเขียนจรรยาบรรณหรือเส้นที่มันชัดว่าแคไหนที่มันใช่ แคไหนที่มันไม่ใช่ ถ้าเกิด tie-in งานด้านสังคม tie-in ไปเลย

เพราะว่าเป็นประโยชน์ ถ้าเกิดเป็นการ tie-in ด้านเอกชน ชาวบ้านหรือประชาชน ไม่รู้ว่ามันคือการ tie-in และพอ ไม่รู้ว่ามันคือการ tie-in เขาเชื่อว่าเป็นสิ่งที่ดี เช่น เมจิกสกิน คือการ tie-in ประเภทหนึ่ง แต่ว่าขาดจรรยาบรรณ ไปเลย ต้องเช็คผลิตภัณฑ์อย่างไร ทำอย่างไร เข้าใจว่าการทำให้เชื่อมั่นไม่มีผลอะไร เราแค่ได้เงิน ก็เลยเห็นต่าง การ ที่จะสอนวิธีให้เขาดูของไม่ดี ก็คือให้วิพากษ์วิจารณ์กัน สมมุติว่าเอารายการมารายการหนึ่ง อันนี้ tie-in เป็น อย่งไร รู้สึกอย่างไร ให้เค้ารู้สึกว่ามันเกินไประยะ สิ่งที่เขาได้ก็จะรู้สึกว่ามันเกินไป ถ้าเป็นผม ผมไม่ทำหรือผมจะทำ อีกแบบหนึ่ง ก็คือให้เขาดูจากของที่มีอยู่ให้เขาคิดว่าเขาจะอย่างไรต่อไป

นิเทศศาสตร์สุขภาพ วิชาเหล่านี้ คือ วิชาหลักใน ๑๓ วิชาเหมือนกัน การประกอบธุรกิจและสื่อสุขภาพ ให้รู้ถึงการบริหารจัดการเรื่องสุขภาพทั้งในประเทศและต่างประเทศ กฎหมาย จริยธรรม เห็นความสำคัญ เหมือนกันนะเรื่องของสุขภาพและทางสังคม ปัจจัยความสำเร็จทางธุรกิจและการจัดการปัญหาและอุปสรรค จิตวิทยาการศึกษาสุขภาพ มองเห็นความสำคัญทางด้านจิตวิทยาอย่างมากเหมือนกัน ในเรื่องของทั้งอิทธิพล บริบท และผลกระทบทางการสื่อสาร จิตวิทยาการสื่อสารในแต่ละช่วงวัย แต่ละวัยก็มีด้านพัฒนาการที่แตกต่างกัน การสร้างความเข้าใจ การตระหนักรู้ ลีลา การสื่อสาร การบำบัด การวิเคราะห์สภาพ ปัญหาต่างๆ ปัจจัยแวดล้อม ต่างๆ รวมถึงการโน้มน้าวใจ แรงจูงใจ กำลังใจ จะแก้ไขสุขภาพจิตด้วยการสื่อสารอย่างไรบ้าง เราไม่ใช่คำว่า บำบัด การนำเสนอสื่อสุขภาพ สื่อประเภทต่างๆ ให้เหมาะกับกลุ่มเป้าหมาย การประยุกต์ใช้ละครเพื่อการสื่อสาร สุขภาพ เราจะเห็นว่าละครมันสามารถแก้ปัญหาบางอย่างได้เหมือนกัน เรื่องของการสร้างสรรค์ ละครเวที สารสนเทศทางสุขภาพ การเล่าเรื่องการใช้เทคนิคผังการนำเสนอละครเวทีสู่สาธารณะชน การรอบรู้ด้านสุขภาพ ให้รู้เพื่อเข้าถึงข้อมูลการบริการทางสุขภาพ ยึดหลักการต่างๆ ทักษะการสื่อสาร การจัดการตนเองรู้เท่าทันสื่อสุขภาพ รวมทั้งพัฒนาสมรรถนะการรับรู้สุขภาพ ระดับบุคคล และ กลุ่มคนด้วย สื่อสารชุมชนสัมพันธ์มองถึงเรื่อง ของชุมชนสัมพันธ์ กระบวนการดำเนินงาน กลยุทธ์แนวทางการชุมชนสัมพันธ์ มีความสัมพันธ์อย่างไร จะส่งเสริม ภาพลักษณ์ เน้นค่ายทักษะการสื่อสาร การเสริมสร้างสุขภาพท่ามกลางความหลากหลายทางวัฒนธรรม จะเน้นว่า อะไรที่เป็นต้นทุนความเป็นไทยของเรา ภาษา อาหาร ความเชื่อ อะไรต่าง เรามาจัดการบริบททางวัฒนธรรม อย่งไร วางแผนโครง รมนศาสตร์สื่อสารเพื่อเสริมสร้างสุขภาพในแต่ละช่วงวัย สื่อสารเสริมสร้างพัฒนาการสุขและการ ป้องกันโรค การสื่อสารเพื่อสร้างความสุขติดตามประเมินผล การตลาดออนไลน์ด้านธุรกิจสุขภาพ จะเห็นว่ามัน ค่อนข้างกว้างในทักษะนี้ ก็จะมีด้านของการตลาดออนไลน์ การจัดการเรื่องของโลจิสติกส์ในสินค้าและบริการ การ สร้างเนื้อหาและเครื่องมือทางการตลาดสุขภาพออนไลน์ รวมทั้งการออกแบบกิจกรรมทางการตลาดทำยังให้การ สื่อสารสุขภาพมีความยั่งยืนได้ การออกแบบและสร้างสรรค์สื่อสุขภาพ สภาพปัญหา วางแผน กระบวนการเรียนรู้ ผลิตและออกแบบสื่อ เช่น พวกสื่อพื้นบ้าน วิธีการต่างๆ จากต้นทุนที่เรามีอยู่ การผลิตรายการข่าว รายการ สุขภาพผ่านสื่อกระแสหลักหรือสื่อใหม่ และรวมถึงการประเมินสื่อสุขภาพด้วย กิจกรรมพิเศษเพื่อสื่อสุขภาพ การ จัดรูปแบบกิจกรรมการใช้เทคโนโลยี การจัดรูปแบบต่างๆ เพื่อเป็นการจัดเก็บจัดกิจกรรมนั้นหนนาการ การ ประเมินผลกิจกรรม จะมีเรื่องของการวิจัยสื่อสุขภาพ ก็จะเหมือนกลุ่มผู้ประกอบการในเรื่องของเครื่องมือในการ วิจัยไปถึงการใช้ประโยชน์ การประกอบธุรกิจเพื่อผู้สูงอายุ ก็จะเป็นลักษณะของการจัดการความรู้ด้านสารสนเทศ ว่าพัฒนารูปแบบธุรกิจ การวางแผนเชิงกลยุทธ์ ทำอย่างไร รวมไปถึงการดูแลเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพการจัดการธุรกิจ ด้วย คู่มือกฎหมายที่เกี่ยวข้อง การบริหารจัดการการตลาดธุรกิจเพื่อผู้สูงอายุ การบริหารธุรกิจอย่างยั่งยืนทำอย่างไร เทคโนโลยีการสร้างนวัตกรรมทางธุรกิจ การได้เปรียบ โอกาสทางการแข่งขันและสามารถที่จะขยายธุรกิจของ ตัวเองได้ด้วย รวมทั้งบริการธุรกิจด้านสุขภาพ นวัตกรรมสื่อสารสุขภาพจากภูมิปัญญาท้องถิ่น เราเน้นให้เห็น

ความสำคัญเรื่องของการบริหารจัดการความรู้สุขภาพ รู้ว่าท้องถิ่นมีสภาพปัญหาอย่างไร เราจะถ่ายทอดภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มันมีอยู่ทั้งด้านบวกและด้านที่ต้องมีปัญหาลงไปสร้างระบบสุขภาพ การสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการเรียนรู้แนวทางพัฒนาด้านภูมิปัญญาสุขภาพวิถีไทยในด้านต่างๆ อย่างไรก็ตาม การแพทย์แผนไทย การใช้สมุนไพร รักษาโรค การผลิตรายการเพื่อสุขภาพ วิชาเหล่านี้เน้นการผลิตรายการ หลังจากการที่มีการสร้างความน่าสนใจ การสื่อความหมายทางอารมณ์และความรู้สึก การเข้าใจเลือกภาพนำเสนอผ่านสื่อ กระแสหลักและสื่อทางเลือก ในกลุ่มวิชาเลือกก็จะเรียนแบบสองภาษา ก็จะมีเรื่องการนำเสนอและการพูดในชุมชนเกี่ยวข้องกับชุมชนเป็นส่วนใหญ่ การเรียบเรียงความคิด องค์ประกอบในการสื่อสาร การวิเคราะห์ พูด ฟัง โน้มน้าวใจ หลักการการในฝึกในชุมชน เป็นทั้งภาษาไทยและอังกฤษ วิธีการนำเสนอปากเปล่า วิธีการสื่อสารโดยวงจภาษา อัจฉริยะ ภาษา สื่อโสต และการใช้น้ำเสียงและท่าทาง ภาษาเพื่อการบริการ สอนสองภาษา ก็จะใช้ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ ในรูปแบบต่างๆ บริบทของการบริการ การสื่อสารแบบเผชิญหน้า ทางโทรศัพท์ การกรอกแบบฟอร์มทางธุรกิจทำอย่างไร เขียนเอกสารทางธุรกิจ การจัดประชุมทางธุรกิจ การตอบสนองความต้องการของลูกค้าตลอดจนวัฒนธรรมนานาชาติโดยใช้การสื่อสาร และการแก้ปัญหาสถานการณ์ในการทำงานที่หลากหลาย การสื่อสารธุรกิจท่องเที่ยวเชิงสุขภาพผู้สูงอายุ เน้นว่าเอาการสื่อสารมาประยุกต์ให้มีความสัมพันธ์กับการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพได้ยังไงบ้าง รวมถึงการจัดแหล่งท่องเที่ยว ยกตัวอย่าง ทัวร์ สมุนไพร ทัวร์แพทย์แผนไทย การศึกษาวัตถุประสงค์วิเคราะห์คู่แข่งด้านการตลาด พฤติกรรมผู้สูงวัยแข่งขันในเรื่องของอุตสาหกรรม ทั้ง swot และ matrix ในการจัดการบริการสุขภาพ ดูเรื่องของการส่งเสริมสุขภาพทางอาหาร โภชนาการ มาถึงวิชาเลือกอีกวิชา การสื่อสารโภชนาการและสุขภาพ ดูถึงความสำคัญสุขภาพที่มีผลต่อร่างกายและก็จะส่งเสริมด้านพฤติกรรมบริการโภชนาการสุขภาพไปประยุกต์ใช้โภชนาการเพื่อสุขภาพอย่างไรบ้าง และก็วิชาสัมมนา เราก็เปิดกว้างดูเรื่องกระบวนการด้านสัมมนาประเด็นทางสาธารณสุขภาวะ อภิปราย วิเคราะห์ประเด็นทางสุขภาพ ดูไปถึงกฎหมาย จริยธรรมที่เกี่ยวข้อง คำนคว้าประเด็น ให้ทางสาธารณสุขได้รับรู้เข้าใจถึงอุปสรรคข้อเท็จจริงแนวทางการแก้ปัญหา จัดประเด็นสัมมนาที่มีประเด็นสาธารณสุขที่เกี่ยวข้องต่อวิชาชีพขึ้นมา อีกริชาก็คือโครงการพิเศษด้านสุขภาพ คือจัดโครงการพิเศษต่างๆ เช่น การทำแบบจำลองทางสุขภาพ จัดทำแผนภาพอนาคตการมุ่งเน้นโครงการเสริมสร้างทักษะทางวิชาชีพ จะเป็นทั้งวิชาเลือกและวิชาหลัก

รายวิชาต้องเสนอให้เห็นเนื้อวิชาที่เป็นเรื่องของสุขภาพจริงๆ เพราะว่ามี ๒ ประเด็นคือเนื้อหาและสุขภาพ ถ้าไม่เข้าใจหลักเบื้องต้นจะไม่รู้เลยว่าสิ่งที่เขาทำถูกหรือผิด ซึ่งก็จะเชื่อมโยงไปถึงความเข้าใจองค์ประกอบที่เกี่ยวกับเรื่องสุขภาพ เช่น สมมุติหลายคนบอกว่า เขาโฆษณาให้ผลิตภัณฑ์ที่มี อย. แต่ไม่รู้เลย อย.คืออะไร ไม่รู้เลย อย.ตรวจสอบอย่างไร หรือ อย.มีผลอย่างไร พอไม่รู้ทางเนื้อหาโดยตรง และ ไม่รู้หลักที่จะต้ององค์ประกอบต่างๆ ที่เกี่ยวกับสุขภาพ มันจะเกิดขึ้นได้เสมอ “เจอมากเลยที่ทำงานสายสื่อ เราแค่คิดว่าจะสื่อ อย.แต่ไม่เคยเช็คเลยว่าเป็นอย่างไร ไม่เคยคิดว่าจะทำขายน้ยาตหน้าหน้าไม่เคยจะรู้สึกระแวงว่าขายน้ยาตหน้าหน้าที่เขาขายและเขาไปโฆษณาให้มันจะมีผลกระทบอย่างไรเพราะฉะนั้นตัวเนื้อหาเอง วิธีการหาข้อมูลต้องตระหนักอย่างมากกว่าที่ทำเรื่องสุขภาพเกี่ยวกับการกิน เกี่ยวกับการสุขภาพโดยตรงมีผลอย่างหนักมาก สมมุติกินยานี้ไปอาจจะมีผลกลับมา ถ้าถ้ายความคิดในเชิงเนื้อหา มันจะทำให้กลายเป็นแบบจะสนใจแต่โฆษณาสนใจแต่ขายของจรรยาบรรณมันก็จะหายไปมันก็จะไม่ค่อยดีเท่าไร มันอาจจะเป็นระบบกลไกต่างๆ ในร่างกายถ้าเป็นอย่างนี้ เรากินตัวนี้มันมีผลกระทบให้รู้โครงสร้างของร่างกายและอวัยวะทุกอย่างที่ผลกระทบต่อบัจจัยที่มันเกิดขึ้น มันอาจจะมีขึ้นอยู่กัเวลากับหน่วยกิตที่ให้ ถ้าไม่ได้มากอาจจะต้องลองผลิตภัณฑ์ประเภทเครื่องดื่ม ผลิตภัณฑ์ประเภทอาหารเสริม ผลิตภัณฑ์ที่มีผลกระทบ แล้วทำให้เห็นภาพว่าสิ่งเหล่านี้ผลต่อร่างกายอย่างไร เลือกจากกลุ่มประเภทอาหารที่

ชัดเจนขึ้นมา ให้เห็นชัดเจนแล้วถอยกลับไปว่า เรากินเครื่องดื่มชาเขียว น้ำอัดลม น้ำผลไม้ที่เกิดขึ้นกับร่างกายมันต่างก็มีผลอย่างไร คือเอากรณีศึกษามาสะท้อนร่างกายว่ากินตัวนี้น้ำตาลมันขึ้น เกิดจากภาวะอะไรขึ้น แต่ไม่ได้สอน anatomy ตรงๆ ต้องเอาเคสมาทำให้เขามีหลักคิดมีวิจารณญาณในการพิจารณาแล้วมองเห็นผลกระทบที่มันเกิดขึ้นที่ชัดเจน ซึ่งสุขภาพเป็นเรื่องที่ซีเรียสมาก เพราะตรงนี้คิดว่าอย่างไรคงต้องใส่เลย ต้องทำให้คิดเป็น คิดต่อสิ่งเหล่านี้ ึง แต่ที่ว่าเรื่องที่ต้องทำความเข้าใจบริบทต้องเจออยู่ในวงการโฆษณา จะรู้สึกว่าคุณเองน่าเบื่อมากที่ออย. ต้องมากำกับวิธีการโฆษณา แล้วทำไม ออย.ต้องมากำกับ เขาไม่ได้ติดแม้กระทั่งผลิตภัณฑ์ที่เค้าจะถ่ายมีเอฟเฟกอย่างไรทำไม ออย. ถึงต้องห้าม มันเป็นหลักคิดที่ทำให้คนเข้าใจบริบทของสังคมว่าทำไมต้องมีข้อจำกัด ข้อจำกัดนั้นตรวจสอบอย่างไร สคบ. มอก.เป็นอย่างไร สมมติหมวกกันน็อคตกจริงๆ คือมันใช้ไม่ได้แล้ว หรือ มอก.ที่ติดอยู่ที่หมวกกันน็อคมีอายุการใช้งาน เช่น เกิน ๕ ปีต้องเปลี่ยนแล้ว เราไม่ได้เข้าใจผลกระทบอื่นที่จะเกิดขึ้น สคบ. มอก. หรือ อะไรเหล่านี้เลย

มีสองเรื่อง ตอนที่ทำโฆษณาปัญหาอย่างหนึ่งเลยคือ สคบ. ไม่เคยมีใครรู้ว่าอะไรห้ามบ้างไม่ห้ามบ้างหลายๆ อย่างอาศัยกฎหมายแล้วเราก็ก้าวตกลงมันจะตีความว่าได้ ไม่ได้และหรืออะไร ถ้าจะมีสอนตั้งแต่มหาวิทยาลัยจะดีมาก เพราะว่าปัจจุบันกฎหมาย สคบ. จะไปถึงไหนแล้ว เราไม่รู้ว่าจะอะไรห้ามหรือไม่ห้าม เช่น เคยทำยาลดกรดในกระเพาะ ก็เพิ่งรู้ว่าต้องขอ ออย. ขอ สคบ. ในการโฆษณา ซึ่งมันมีหลายๆ เรื่องที่เด็ดๆ ควรจะเรียนรู้ว่าผลิตภัณฑ์ควรต้องยื่น สคบ. มีขั้นตอนยังไงในการยื่น และเขาตัดสินด้วยอะไร อันไหนห้ามอันไหนไม่ห้ามอันนี้ส่วนหนึ่ง ส่วนที่สอง คือ เคยดูอะไรที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ เราจะรู้สึกว่ามันน่าเบื่อ ไม่น่าสนใจ ซึ่งสำหรับผมดูสารคดีต่างประเทศ รู้สึกว่าเป็นเพราะว่าหลายๆ ครั้งที่เราฟรีเซ็นต์สิ่งที่ไม่น่าสนใจให้มันน่าสนใจไม่ได้ ไม่มีความคิดสร้างสรรค์ในการใส่สิ่งดีๆ ให้มันเป็นเรื่องที่น่าสนใจขึ้นมาได้ ซึ่งอยากให้มิวเซียมพวกนี้ที่สอนเรื่องศาสตร์นี้ เช่น การจะเอางานวิชาการ ทำให้เป็นเรื่องราวที่สนุกสนาน น่าสนใจได้อย่างไร ลองนึกถึงคลิปกิ้งก่าวิงหนีงูถ่ายออกมาเป็น viral จริงๆ มันไม่มีอะไรเลย แต่เขามีวิธีคิดจะทำอย่างไรให้มันน่าสนใจขึ้นมาให้ออกมาเป็นสตอรี่ได้ เห็นได้ชัดว่าจะมีการทำงานร่วมกันกับประชาชนมากขึ้น จะมีเรื่องของความเชื่อความศรัทธาเข้ามามีส่วนร่วม เป็นเรื่องยากที่เราจะต้องทำงานกับชาวบ้านและก็บอกว่าที่เขาเชื่อ เป็นประเพณีวัฒนธรรมต่างๆ ที่สั่งสมกันมา ชาวบ้านบอกเขาก็เขาทำมาแล้วมันดี แต่สิ่งที่อาจจะส่งผลเสียต่อสุขภาพได้เหมือนกันตรงนี้เราต้องมีทักษะในการสื่อสารค่อนข้างมาก เพราะว่าถ้าสื่อสารผิด มันจะเปลี่ยนจากการสื่อสารเป็นสงครามขึ้นมาได้ทันที เคยเจอในหลายๆ เคส หรือ อีกประเด็นคือ วันต่างกัน สถานะต่างกัน ความต้องการในการรับรู้ต่างกัน ยกตัวอย่าง นมผงกับนมแม่จริงๆ แล้วนมผงมีการวิจัยออกมาเยอะมากกว่ามีหลายส่วนที่ก็ไม่ได้ดีกับเด็กแต่มันก็เป็นทางเลือกเดียวที่คนรู้จักว่าหมดจากนมแม่ก็ต้องกินนมผงเพราะแม่ต้องออกไปทำงานเด็กไม่มีนมกิน แต่จริงๆ มันสร้างผลเสียอย่างไรบ้าง ตรงนี้คนพูดถึงน้อยในทางกลับกัน นมแม่ที่เป็นเหมือนแม่คนอื่นที่เป็นนมแม่ก็จะมาถูกโจมตีว่าอย่ากินสามารถทำให้เกิดโรคร้ายได้ แต่ไม่ได้มีผลวิจัยหรือการสื่อสารให้ออกมาชัดเจน ต้องมีการทำข้อมูลอ้างอิงวิจัยก่อนที่จะออกมาเป็นสื่อ เพราะว่าเป็นเรื่องของสุขภาพ การวิจัยมีผลมากต้องหาข้อมูลอ้างอิงให้ได้มากที่สุด ต้องทำผลวิจัยจากนมเต้าอื่นว่ามีผลอย่างไรจริยธรรมใหญ่กว่ากฎหมาย เรื่องกฎหมายเป็นเรื่องย่อย ไม่ได้ดูว่าอะไรที่เป็นเรื่องที่แท้จริง ถึงขั้นเทียบเคียงว่าถ้าถูกปรับผลลัพธ์เท่านี้ ถ้าเทียบกับยอดที่เค้าได้โฆษณามันมากกว่าสัก ๕๐,๐๐๐ บาท ก็เอาแล้ว รายได้เซลล์คนขายก็จะไต่ยอด เพราะว่าหัวหน้าต้องดูแลลูกน้องว่ากันไป แม้กระทั่งมี ออย.ก็ไม่ได้หมายความว่าต้องถูกต้องหมด กรณีเรื่องสำอาง มี ออย. แค่ออกมาก็สุ่มตรวจแล้วก็ให้ไปไม่ได้มีความสนใจ สิ่งที่เราโฆษณามีผลเสียต่อสังคมต่อคนอื่นอย่างไร กระบวนการทั้งหมดที่ว่ามาอัตโนมัติเลย แต่พอถึงเวลาเอาจริงๆ แล้วมียอดรายได้ค่าคอมอยู่เลยไม่สามารถ

ทำได้เต็มที่ กฎหมายเองสำคัญ ต่อให้รู้กฎหมายก็รู้เพื่อทำให้ได้ ทำให้โฆษณาได้ ก็ยังดีกว่าไม่รู้ แต่ถ้ามีจริยธรรมก็ เลี้ยงไม่ได้ที่มีผลเสีย แล้วถ้าไม่ได้เอารายได้จากไหน ทำแต่สังคมอย่างเดียวก็ตาย แต่ถ้าเรามีทักษะทำเรื่องที่น่าเบื่อ มีทางออกโดยการที่ทำเรื่องที่น่าเบื่อให้น่าสนใจได้ ไม่ต้องมีตราบนี้ก็ได้ ถ้ามีตราบนี้ก็แก้ปัญหานี้ได้ โดยชีวิตจริง ไม่ได้สวยหรูเท่าไร มีโฆษณาอยู่แต่ตัวนี้มีปัญหาต้องอย่างไร บริษัทจำเป็นต้องใช้เงินก่อนนี่ เป็นเรื่อง ยากสุดท้ายต้องให้บริษัทอยู่รอดก่อน จะไปโทษใครก็ได้ โทษใครสักคนก็ลำบาก ถ้าเรามีทางออกให้เขาถึงจะรอด ต้องสอนให้รู้จรรยาบรรณ เพราะมันกระทบต่อหลายๆ ชีวิตต้องมีจรรยาบรรณให้ดูว่าสิ่งที่ไม่ดีเป็นอย่างไร

การฝึกประสบการณ์วิชาชีพ การฝึกประสบการณ์ช่วงปี ๒ เนื่องจากว่าแต่เดิมนิเทศศาสตร์จะเป็น ลักษณะหลวมรวม เป็นนิเทศศาสตร์เดียวไม่มีกลุ่มวิชาชีพ ฉะนั้นมองว่าต้องมีความลึกบนความกว้าง ถ้ากว้างอย่าง เดียว แล้วขาดความลึกก็ไม่ได้เหมือนกัน จากหลายๆ ผู้ทรงคุณวุฒิให้ข้อเสนอแนะว่าให้ความลึกบนความกว้างที่แยก ออกมา เป็น ๔ ด้าน กว้างๆ แต่ว่าเป็นความลึกในหลายวิชาต่างๆ ตรงนี้จึงปรับให้เตรียมฝึกๆ คือ อยู่ตั้งแต่ปี ๒ ให้ รู้จักบริษัทต่างๆ ก่อน ไม่ใช่ไม่รู้อะไรเลยแล้วไปฝึก บริษัทต่างๆ จะมานำเสนอแนวทาง จัด MOU ร่วมกับทาง บริษัท สถานประกอบการต่างๆ

ในหลักสูตรนี้กำหนดไว้ ให้รู้จักก่อตั้งตั้งแต่ปี 1 เป็นรายวิชาเปิดโลกทัศน์สู่งานวิชาชีพสื่อสารมวลชน นวัตกรรมและผู้ประกอบการธุรกิจ ให้รู้จักก่อนว่าในแต่ละกลุ่มวิชาชีพเป็นอย่างไร เขาทำอะไรกัน พอขึ้นปี ๒ เป็น วิชาเตรียมฝึกประสบการณ์วิชาชีพด้านนิเทศศาสตร์นวัตกรรมและผู้ประกอบการธุรกิจ ปี ๓ และปี ๔ ออกฝึก ประสบการณ์วิชาชีพ

เร็วได้เท่าไรก็ยิ่งดี เพราะว่าจริงๆ ที่เคยคิดไว้คือถ้าทำได้ เข้ามาปี ๑ ก็มีเหมือนแคมปัสอะไรสักอย่างให้เขา เรียนรู้ว่า ถ้าจะเรียนตรงนี้ต้องเจออะไรบ้าง พอขึ้น ปี ๑ หรือ ปี ๒ ให้ลองสัมผัสว่าโลกภายนอกเป็นอย่างไร สาย อาชีพเป็นอย่างไรเหมือนแบบเวียนไปดูตามบริษัทก็ได้ ว่าแต่ละบริษัทเป็นอย่างไร เพราะว่าถ้าเวียนไปเรื่อยๆ เขา จะได้เรียนรู้ว่าแต่ละสายงานที่ทำมีอะไรบ้าง จะได้รู้เห็นจากที่หลักสูตรเสนอมีค่อนข้างหลากหลายมาก ถ้าเวียนดู ได้เขาจะรู้ว่าอะไรที่เหมาะสมกับตัวเอง อย่างที่ออกกองข้ามวันอยากกลับบ้านก็กลับไม่ได้ คือบางทีถ้าเราเลือกถูก เราก็คงสบาย เราารู้สึกว่าโอเคมันเป็นอาชีพที่เราใช้มันเป็นการทนกับงาน ถ้าทำงานนี้ก็ต่อเจอแบบนี้เหมือนกันนะ ต้องทนให้ได้ เพราะฉะนั้นการที่เขาสามารถไปเวียนตามสายงานอาชีพต่างๆ ได้ จะทำให้เขารู้ภาพรวมทั้งหมดว่า สุดท้ายแล้วเขาอยากจะเป็นอะไรกันแน่ อย่างปี ๒ ให้เขาไปเรียนรู้อาชีพต่างๆ สายงานต่างๆ พอปี ๓ ปี ๔ ก็ให้เขา เลือกเลยว่าสุดท้ายแล้วเขาอยากจะเป็นอะไร

ถ้าหากเริ่มได้ตั้งแต่ ปี ๑ มีการทำเวิร์คช็อปอย่างที่บอกได้สัมผัสกับตัวจริงในวงการนั้นๆ เริ่มรู้แล้วว่า เรา ต้องเตรียมตัวแบบนี้ ปี ๒ ได้ออกไปทำความรู้จักจริงๆ เราก็จะได้มีฐานข้อมูลใหม่ๆ มาว่า เวลาเราออกไปต้อง ปรับตัวยังไงเรียนรู้อะไรเพิ่มนะ ต่อไปปี ๓ ปี ๔ จะต้องมีทักษะตรงไหนเพิ่มเติมและที่สำคัญคือเราจะรู้ได้ว่า นี่คื สิ่งที่ชอบจริงๆ หรือไม่ ชอบแล้วไปต่อได้ไหม แล้วจะต้องไปหาข้อมูลตรงไหนเพิ่มเติมมาสนับสนุนในสิ่งที่อยากจะ เป็น ปี ๓ ปี ๔ จะเป็นเรื่องของการทำโปรเจกต์ของตัวเองหรือการประกวดในเวทีจริงๆ เพื่อที่จะเพิ่มความมั่นใจกับ ตัวเองว่ามาถูกทางละ แล้วจะทำอะไรที่มันต่อยอดในรูปแบบของตัวเองจริงๆ มันจะทำให้เร็วในการมีที่ยืนอยู่

การเรียนรู้แบบปกติ คือ ต้องเรียนรู้แบบไม่ต้องเรียกว่าฝึกงาน ไม่มีวิชาฝึกงาน แต่ฝึกงานยิ่งกว่ามีวิชา ฝึกงาน ฝึกงานตอนนี้ก็คือไปตามพี่เขาไปที่ทำเนียบ ไปทำเนียบรัฐบาลมีหน่วยงานอะไรบ้าง ถ้ามไปไม่มีใครตอบได้ สำคัญอยู่ตรงไหน ตึกไหนทำอะไร ไปสภานี้มีใครมาประชุมบ้าง ก็ไม่มีใครรู้ เพราะพี่ไม่ได้บอกบ้าง แต่ถ้าทำจน

เป็นปกติเขาจะรู้ว่าควรจะต้องทำอะไร ถ้าเขาสนใจจะตะเกียกตะกายหาเอง โดยที่พี่ไม่ต้องคอยช่วยเหลือ ตรงนี้คือสำคัญ เพราะฉะนั้นการฝึกงานที่เร็วที่สุดควรฝึกตั้งแต่ ม.ปลาย หรือ ม.ต้นด้วยซ้ำ แต่เราต้องตีคำว่าฝึกงานให้ตรงกัน ไม่ใช่ฝึกงานต้องออกจากมหาวิทยาลัยแล้วก็ไปอยู่ที่องค์กรใดองค์กรหนึ่ง ฝึกงานสื่อวิทยาศาสตร์ ทำไม่ต้องไปองค์กรหนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ที่ทำข่าวอย่างเดียวจริงๆ ควรจะไปฝึกที่ ปปส. ไปฝึกที่ชุมชนคลองเตย ไปฝึก สสส. ไปฝึกที่สำนักงานอัยการ เพื่อดูกระบวนการเรียนรู้ ทั้งหมดคือการฝึกงานทั้งหมด ส่วนใหญ่รุ่นผมฝึกงานเสร็จก็จบก็ไม่ได้อะไร แต่ถ้าฝึกงานแล้วมาคุยกันแล้วก็เด็กต้องมาเล่า การให้เด็กมาสอนเพื่อนๆ มาแลกเปลี่ยนเรียนรู้มันจะงอกงามขึ้นมา มีการบันทึกด้วยว่าไปเจออะไรบ้าง เจอแล้วทำอย่างไร อาจารย์จะเติมไป ต้องฝึกตลอดแล้วเอาข้อมูลมาคุยกัน แล้วก็บอกว่ามันมีปัญหาแบบนี้ ไปฝึกต่อมันควรจะเป็น ฝึกงาน ๑๐๑ ฝึกงาน ๑๐๒ หรือ ๒๐๑ ฝึกงาน ๑ ฝึกงาน ๒ ฝึกงาน ๓ ฝึกงาน ๔ ถ้าผ่าน ๔ ตัวนี้ จบประมาณนี้

อาจจะเป็นวิทยานิพนธ์ก็ได้ บางประเภทเวลาที่เข้ากองรู้สึกว่ามันเหนื่อย เพราะว่ามีองค์ประกอบหลายฝ่ายที่ต้องรอ ต้องเตรียมการ ความฝันตัวเองคืออยากจะทำมิวสิควิดีโอ อยากจะเป็นผู้กำกับ พอลงไปทำเองรู้สึกว่ามันเหนื่อยไม่ใช่ละ พอมารีวิวงานของตัวเองกลับสนุกอยากทำข้ามวันข้ามคืนก็นั่งตัดต่อทำเองได้เกือบทั้งหมด จะมีเรื่องของจริตของคนด้วยเหมือนกัน ที่เขาจะได้หาเจอมันใช้รีเปลาที่อยากทำ แล้วสื่อสารออกไปแบบนี้เป็นรูปแบบเป็นเรื่องของอินเนอร์ข้างในด้วย

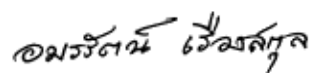
เราคงร่วมกันตกผลึกในรายวิชากันอีกครั้ง วันที่ ๒๐ ครอบคลุมทุกท่านร่วมวิพากษ์รอบที่สองจากที่ปรับรายวิชาแล้วมาพิจารณากันว่าเป็นอย่างไร วิพากษ์รวมไปถึงเรื่องกระบวนการจัดการเรียนสอน ที่ไม่สามารถแยกออกจากกันได้ วันนี้ในนามของหลักสูตรนิเทศศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ต้องขอขอบคุณทุกท่านเป็นอย่างสูง นับเป็นการเสนอความคิดเห็นที่มีประโยชน์ และน่าจะเป็นโมเดลที่สามารถขับเคลื่อนส่วนต่างๆ ของประเทศได้อย่างดีทีเดียว

ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องอื่น ๆ
ไม่มี

ปิดประชุมเวลา ๑๕.๑๕ น.

(นายธีระเดช กลิ่นพุดซ้อน)
เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป
ผู้บันทึกการประชุม

(ดร.อมรรัตน์ เรืองสกุล)
ประธานโครงการพัฒนาหลักสูตรนิเทศศาสตรบัณฑิต
ผู้ตรวจสอบรายงานการประชุม

การประชุมเสวนาอภิปรายหลักสูตรนิเทศศาสตรบัณฑิต

วันศุกร์ที่ ๖ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๑ เวลา ๐๙.๐๐ - ๑๕.๑๕ น.

ณ ห้องประชุม ๓๓๕ ชั้น ๓ อาคาร ๓ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

สรุปการวิพากษ์หลักสูตรนิเทศศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชานิเทศศาสตร์นวัตกรรมและผู้ประกอบการธุรกิจ ครั้งที่ 2

รายงานการประชุมเสวนาอภิปรายหลักสูตรนิเทศศาสตรบัณฑิต
วันศุกร์ที่ ๒๐ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๑ เวลา ๐๙.๐๐ – ๑๕.๑๕ น.
ณ ห้องประชุม ๓๓๕ ชั้น ๓ อาคาร ๓ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

๑. นายก่อเขต จันทเลิศลักษณ์ ผู้อำนวยการสำนักข่าว สถานีโทรทัศน์ไทยพีบีเอส
๒. นางสาวพรรณฉวี พุทธภากุล ผู้บริหารบริษัท กูเอเบิล เซอร์วิส แอนด์ เดเวลอปเม้นท์ จำกัด ธุรกิจให้บริการงานโฆษณา ประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อออนไลน์
๓. นายฉกาจ ชลายุทธ์ ผู้ก่อตั้งบริษัท Chaos Theory จำกัด ดำเนินงานด้าน Digital Media วางแผนและกำหนดกลยุทธ์ด้านการสื่อออนไลน์และสื่อเว็บเครือข่ายสังคม
๔. นางสาวสุพัฒน์ชนุช สอนดำรงดี ผู้อำนวยการฝ่ายสื่อสารการตลาดเพื่อสังคม สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.)
๕. นายทศพล ศิริวิวัฒน์ กรรมการผู้จัดการ บริษัท ภาพไทย จำกัด และบริษัท มงคลดี โปรดักชั่น จำกัด ผลิตภาพยนตร์ ละคร นักพากย์เสียงทางภาพยนตร์และลงเสียงสปอตโฆษณา ทางวิทยุกระจายเสียง และผู้กำกับละคร

รายนามผู้เข้าร่วมประชุม

๑. ดร.อมรรัตน์	เรื่องสกุล	ประธาน
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษณพร	ประสิทธิ์วิเศษ	
๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรรณรัตน์	โรจนวิเชียร	
๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศักดิ์สิทธิ์	โรจนวิเชียร	
๕. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จินตนา	ต้นสุวรรณนท์	

๖. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ขจิตขวัญ	กจิวิศาละ	
๗. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภูษิตต์	ภูริปานิก	
๘. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวลักษณ์	ห้วงเย็น	
๙. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศิริมา	คงทัพ	
๑๐. อาจารย์ชัชณะ	จันทร์อ่อน	
๑๑. อาจารย์ทรงธรรม	ทิวสมบุญ	
๑๒. อาจารย์วรภัทร	จัตซัย	
๑๓. นายธีระเดช	กลีนพฤษ์ซอน	เลขานุการ

รายนามผู้ที่ไม่มาประชุม (เนื่องจากติดราชการ/ติดภารกิจ/ลาป่วย)

๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รรินทร์ วสุนันท์

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๐๐ น.

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่อง ประธานแจ้งที่ประชุมทราบ

การเตรียมความพร้อมสำหรับรายวิชาก่อนที่จะเข้ามาศึกษา

การเตรียมความพร้อมสำหรับรายวิชาก่อนที่จะเข้ามาศึกษา หมายถึงว่าก่อนที่จะเปิดการศึกษา ในชั้นปีที่ ๑ ก่อนเข้ามหาวิทยาลัยจะมีภาคการศึกษาที่เรียนระยะเวลาประมาณหนึ่งเดือนหรือมากกว่านั้นเล็กน้อย จึงควรมีวิชาที่เตรียมเข้าสู่กระบวนการเรียนรู้ในเชิงนวัตกรรม ตัวโจทย์เรามีอยู่ 4 ด้าน

๑. ด้านของการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจที่รู้รอบด้าน
๒. ด้านของการสื่อสารภาษาไทย ภาษาอังกฤษ ภาษาจีน
๓. ด้านเทคโนโลยีแบบหลอมรวมสื่อ คือคนหนึ่งทำงานได้หลากหลาย หมายถึงทำงานได้

หลากหลายอย่าง

๔. ในเรื่องของสุขภาวะ คือด้านของการดำเนินชีวิต อารมณ์ จิต สังคม เป้าหมายคือมี ๔ ประการนี้ โดยวิชาที่ใช้เรียนก่อนเริ่มเรียนวิชาอื่นจะไม่นับหน่วยกิต หมายถึงว่าบังคับเรียนแบบไม่คิดหน่วยกิต เป็นการเรียนการสอนแบบทวีคูณประมาณหนึ่งเดือนหรือหนึ่งเดือนครึ่งก่อนที่จะเข้าสู่การเรียนจริง อย่างเช่นถ้าในด้านของสุขภาวะ จิต อารมณ์ สังคม จริงๆ แล้วในรายวิชานี้จะหยิบมาเรียนก่อนหรือไม่ หรือว่าถ้าเป็นในเรื่องของทักษะภาษาอังกฤษ จะนำเรื่องของการนำเสนอขึ้นมาก่อน พอเข้ามาแล้วเจอวิชาพื้นฐาน น่าจะมีการเรียนรู้อะไรมาก่อนที่จะเข้ามาสู่ตัวพื้นฐาน วิชานี้ก็จะเป็นวิชาที่จะมีในด้านของผู้ประกอบการพื้นฐาน ในเรื่องของผู้ประกอบการธุรกิจตามความเห็นแบบไม่เป็นวิชาการ ควรมองหาอะไรที่เป็นไฮไลท์ของหลักสูตรทั้งหมดมาดึงดูดให้อยากจะเรียน

พอเขาารู้สึกว่าหลักสูตรมีไฮไลท์ตรงนี้ที่โดดเด่นในแบบที่สนับสนุนสิ่งที่ตัวเองต้องการอยู่ในใจ ผู้เรียนจะอยากเรียน และเปิดใจกับการเรียนทั้งหมด แล้วจะสนุกกับการเรียนกับหลักสูตรทั้งหมด ดีมากกว่าที่เป็นแพทเทิร์นทั่วไป โจทย์คือการเรียนรู้แบบใดที่จะทำให้ผู้เรียนรู้สึกคุ้มค่าที่ต้องเอาเวลาของตัวเองที่จะไปเพิ่มทักษะอื่นๆ ที่สนใจเพื่อเอาเวลาตรงนั้นมาให้กับหลักสูตรโดยที่ไม่ได้หน่วยกิตเพิ่ม ทำอย่างไรถึงให้อยากจะมา ในทางกลับกันถ้าเด็กสมัยนี้บางคนรู้ว่าตัวเองอยากเรียนแบบนี้ แล้วเอาเวลาไปโฟกัสกับตรงนั้นมันอาจจะทำให้ตัวของเขาส่ง่ายกว่า อาจจะต้องหาไฮไลท์ จะเอาตรงไหนยกหูขึ้นมาให้เห็นว่า นี่เป็นเนื้อหาของสวนดุสิตมันโดดเด่นแบบนี้ละ มันต่างนะ สรุปว่าอยากให้อะไรไฮไลท์ขึ้นมา ดึงจุดขายที่มันโดดเด่นหรือที่อื่นไม่มีที่นี้เป็นโอกาสที่ดีมากๆ ที่เขาจะได้มาเรียน

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม
ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องเสนอเพื่อพิจารณา

การเรียนแบบไม่มีหน่วยกิตแล้วต้องเข้ามาเรียนก่อนควรจะเป็นวิชาปรับพื้นฐาน เป็นวิชาที่ผู้เรียนจะต้องเจอจริงในอนาคตจะมีวิชาอะไรบ้าง สายงานที่ควรจะไปมีอะไรบ้าง ทำให้เตรียมตัวที่จะรู้ว่าจะมีอะไรเกิดขึ้นในอนาคตที่จะเรียนจริงๆ เหมือนเรียนซัมเมอร์ เด็กที่เข้ามาพื้นฐานมีเท่ากันอยู่แล้ว แล้วก็รออย่างเดียวว่าอนาคตจะเป็นอะไร ได้รู้ว่าวิชาต่อไปที่ตัวเองจะได้เรียนมีอะไรบ้าง พาไปดูงาน ไปให้เห็นว่าชอบข่าวหรือไม่ ชอบละครไหม หรือบางคนอาจจะชอบรายการ ไปให้เห็นเพื่อให้อ่านอยากทำอะไรกันแน่ จะได้ง่ายกับการเลือกสายของผู้เรียน ชี้ให้เห็นว่าตกลงแล้วตัวของเขาเหมาะกับการเป็นผู้ประกอบการ ถ้าผู้เรียนมีเป้าหมายชัดเจนแล้วอะไรก็ตามผู้เรียนจะทำ การหลอมรวมสื่อถ้าเป็นผู้ประกอบการต้องมีทักษะด้านนี้อยู่แล้ว ให้ผู้เรียนรู้จักว่านี่แหละคือเป้าหมายของมหาวิทยาลัยเก็บไว้ในเชิงวิชาการ ถ้าเรียนนิเทศศาสตร์แล้วผู้เรียนต้องพร้อมที่จะรับมือกับความเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่เกิดขึ้น นิเทศศาสตร์ในนิยามใหม่มันคือทักษะการสื่อสาร ทักษะการมองสถานการณ์ออก นำไปสู่การวิเคราะห์สถานการณ์ข้างหน้า ไม่ว่าผู้เรียนจะอยู่ในตลาดหุ้น ธนาคาร บริษัทผลิตอะไรก็มองออก สร้างกระบวนการที่จะทำให้ผู้เรียนรู้จักตนเอง ค้นพบตนเองว่าแท้จริงแล้วเขาต้องการอะไร การเรียนแบบไหนถึงจะรับมือได้ นิเทศศาสตร์ตรงนี้จะทำให้ผู้เรียนรับมือตรงนั้นได้ เมื่อผู้เรียนค้นพบแล้วก็อาจจะมีการจับกลุ่มที่นำไปสู่ผู้บริหาร เช่น กลุ่มสร้างนวัตกรรมใหม่ของสื่อ กลุ่มที่สร้างคอมกร้าฟิค โมชั่นกร้าฟิค กลุ่มบริหาร การใช้เด็กเป็นศูนย์กลางแบบที่สถาบันการศึกษาใช้กันมา ๒๐ ปี ก็ยังพอใช้ได้ เด็กก็ไม่รู้จะเจออะไร อาจารย์ก็ได้เรียนรู้ไปด้วยกันกับนักศึกษา เรียกว่ากระบวนการในการรู้จักตัวเอง

กระบวนการที่สำคัญคือกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับรุ่นพี่ หรือคนที่มีประสบการณ์โดยตรง อาจจะต้องฟังคำถามดีๆ ที่จะทำให้ผู้เรียนเห็นว่าการที่จะไปเรียนรู้อะไรหรือจะเป็นอาชีพนี้มีข้อดีข้อเสียอย่างไร มีความยากอย่างไรที่จะต้องไปเจอ มีสิ่งที่คุณเรียนจะต้องตั้งเป้าหมายใดเรื้อกชั้นกับตัวเองอย่างไร สิ่งสำคัญกว่าคือการ

แลกเปลี่ยนแล้วนำทางผู้เรียน ไม่ให้มองแต่ด้านบวกของความเท่ในวิชาชีพอย่างเดียว แต่จะต้องเห็นว่าถ้าจะเรียนสาขานี้จะต้องมีทักษะอะไร เพื่อให้ผู้เรียนเตรียมความพร้อมสู่ความสำเร็จในวิชาชีพได้

หลังจากที่ผู้ทรงคุณวุฒิให้ความเห็นแล้วทางหลักสูตรได้นำไปปรับแก้สิ่งใดที่เหมาะสมที่ยังคงไว้ก็ยังคงไว้ บางรายวิชาที่มีความเห็นที่แตกต่างและทางคณะกรรมการได้แก้ไขเพิ่มเติม สรุปดังนี้

หมวดวิชาเฉพาะ พื้นฐานวิชาชีพ เรื่องของการเล่าเรื่องทำอะไรให้มีการสร้างสรรค์และเป็นลักษณะของการเล่าพลัง บนพื้นฐานของการวิเคราะห์ผู้รับสาร

ด้านของสุนทรียภาพเพิ่มเนื้อหาเรื่องของการเปิดมุมมองวัฒนธรรมร่วมสมัยเข้าไปด้วยเปิดมุมมองทัศนศิลป์ส่วนที่คาบเกี่ยวกันอาจเป็นเรื่องของละคร

วิชาพื้นฐานวิชาชีพจะจัดเข้าในรายวิชาของปีหนึ่งปีสอง

วิชารู้เท่าทันสื่อและการเปลี่ยนแปลงสังคม เพิ่มเรื่องสร้างสรรค์อย่างมีจริยธรรมและความรับผิดชอบ

วิชาการสื่อข่าวและรายงานข่าวในกระแสหลักและสื่อใหม่ เปลี่ยนเป็นการผลิตข่าวสื่อกระแสหลักและสื่อใหม่ ไม่ได้มีแค่กระแสหลักอย่างเดียว มีสื่อใหม่เข้ามาด้วย

กสทช.จะออกเกณฑ์ใหม่ว่าจะอะไรที่ผ่านสื่อโทรทัศน์จะต้องมีเรื่องของ Code Caption คำบรรยายเพื่อผู้พิการ ๑. คำบรรยายแทนเสียง ๒. ล่ามภาษามือ ๓. เสียงบรรยายแทนภาพ

ศิลปะการถ่ายภาพเพื่อประกอบธุรกิจ - รูปแบบต่างๆ หลักการจัดองค์ประกอบภาพ ถ่ายภาพเพื่อนำเสนอสินค้า ถ่ายภาพที่ใช้อุปกรณ์การสื่อสารน้อยชิ้น งานภาพถ่ายผ่านสื่อออนไลน์ สต็อกวิดีโอ

การวิเคราะห์โอกาสทางธุรกิจ และสร้างเส้นทางธุรกิจ และเรื่องของกฎหมายในการประกอบธุรกิจ รวมถึงการประเมินผล เพิ่มความรู้ด้าน bit coin ให้ผู้ประกอบการรู้ และการลงทุนระหว่างประเทศ การแก๊งและโอกาสในการสร้างกำไร การลงทุน เนื่องจากมีเทคโนโลยีใหม่ๆเข้ามา ควรมุ่งเน้นหาธนาคารที่กำลังเปลี่ยนแปลงพอร์มของตัวเองให้เข้ามาสอน ให้เรียนรู้ start up เพิ่มเรื่องแนวคิด จรรยาบรรณ

วิชาภาษาอังกฤษ ให้เพิ่มเรื่องการเจรจาทางธุรกิจเข้าไป และการสร้างความประทับใจ

วิชาภาษาอังกฤษเพื่อทักษะการนำเสนอ ให้เพิ่มวิชาภาษาเข้าไปให้เป็นภาษาสมัยใหม่

ภาษาอังกฤษเพื่อการทำงาน ให้มีการแปลและสัมภาษณ์งานทั่วไปและสื่อสารมวลชน

รายวิชาในกลุ่มกลุ่มวิชาชีพ เพิ่มเติมการสื่อสารให้เข้าใจอย่างแท้จริง เน้นคนสื่อสารให้ชัดเจนให้จับข้อมูลที่เป็น fact เนื่องจากมีการเข้าใจผิดในการสื่อสารบริบทนั้นๆ

ออกแบบนวัตกรรม ควรมีการเพิ่มการวิจัยเข้ามาเสริมด้วยเพื่อให้เห็นเป็นรูปธรรม การนำเสนอข่าวเพื่อการปฏิรูป มีความแตกต่างจากการสื่อสารทั่วไปเนื่องจากมีคำว่าปฏิรูป ควรมีการเปลี่ยนแปลงไม่ใช่การนำเสนอข่าวเพียงอย่างเดียว

สำหรับวิชาเลือก โครงการพิเศษ วิชาวัดเรตติ้ง อาจจะต้องเปลี่ยนเนื่องจากเป็น income การวัดเรตติ้งควรเป็นเป็นการวัดอีกรูปแบบหนึ่ง ให้ใช้เป็นการวัดความนิยมแทน ให้เน้นความสำคัญกับค่านิยม หรือเปลี่ยนเป็นการวัดคุณค่า

การแสดงและมัลติมีเดีย ต้องดูบริบทและรู้จักการค้นคว้าข้อมูลเพื่อให้มีการสร้างองค์ประกอบงานศิลป์และการใช้เครื่องมือด้วยต้นทุนต่ำอย่างมีประสิทธิภาพ นิเทศศาสตร์สุขภาพ เพิ่มเรื่องของกฎหมายและจริยธรรมที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ

การสอนที่ทำให้เกิดสิ่งใหม่ นวัตกรรมแบบใหม่

ควรให้โจทย์แล้วให้นักศึกษาลองคิดดูเช่นการสื่อสารปฏิรูป หรือผู้ประกอบการธุรกิจใหม่ ให้นักศึกษาคิดวิธีใหม่ๆ ไม่แนผู้สอนอาจจะได้อะไรใหม่ๆ จากนักศึกษาถ้านักศึกษาค้นพบตัวเองเขาจะเห็นคุณค่าในสิ่งที่กำลังเรียน เพื่อให้นักศึกษามีความใส่ใจและมีความรู้ เนื่องจากนักศึกษาสงสัยและให้ผู้สอนเป็นโค้ชคอยแนะนำเนื่องจากเป็นโปรเจค เนื่องจากคนทำหนังเก่งๆ เริ่มมาจากเด็กๆ ทำมาแล้วให้เพื่อนดูเพื่อจะให้เห็นพัฒนาการ ให้นักศึกษาลอง setup โปรเจค อาจจะลองทำโฆษณาในมหาวิทยาลัย เพื่อเพิ่มทักษะให้นักศึกษาโดยเรียนรู้จากกระบวนการ โดยลดด้านการบรรยายออก อาจจะมีบรรยายแทรกเล็กน้อย

นอกจากนี้ควรเพิ่มนวัตกรรมที่เป็นเทคโนโลยี ให้นักศึกษาคิดอะไรที่ใหม่ๆ ทำให้นักศึกษา ศึกษา case ดีๆ ที่จะนำพานักศึกษาไปสู่แรงบันดาลใจ

ตอนจบหลักสูตรจะวัดอะไรนักศึกษาเป็นหลัก

อยากเห็นนักศึกษาที่จบไปสามารถประกอบวิชาชีพได้เลย เสนอมุมมองการเรียนการสอนศิลปะ สุนทรียะ ศิลปะช่วยฝึกให้มีความนิ่งหรืออารมณ์จดจ่อกับสิ่งนั้นให้นักศึกษารู้ว่าภาพวาด ๑ ภาพ ให้นักศึกษาเข้าใจคิดว่าภาพแต่ละภาพออกมาได้อย่างไรเช่นมุมมอง การสื่อสารของภาพ เช่น เมืองนอก จะมีคนมาอธิบายภาพว่าแต่ละภาพนี้มีความหมายอย่างไร ทำไม่ภาพถึงขายกันเป็นล้าน อย่างภาพโมนาลิซ่า มีการลอกเลียนแบบกันเกิดขึ้นแต่การลอกเลียนแบบอย่างไรให้เอาตัวเข้าไปผสม history of movie มีแรงบันดาลใจและบวกกับความเป็นตัวเอง ซึ่งน่าสนใจ หนังสือการเล่นกับอารมณ์คนดู เน้นการปฏิบัติ โดยการให้โจทย์โดยการดูความคิดของแต่ละคน เช่น การส่งงานวันนี้ เป็นการบีบความคิดเด็กและให้เด็กหาทางแก้ไขปัญหา

วิชาที่เกี่ยวกับสื่อและการเปลี่ยนแปลงทางสังคม

ขึ้นอยู่กับการเข้าใจในหัวข้อในการวิเคราะห์ เนื่องจากต้องมีการสั่งสมจากมัธยมโดยให้นักศึกษาอยู่กับคนที่รู้เรื่อง สอบถามตั้งแต่ ปี ๑ จนถึง ปี ๔ เป็นเวลา ๔ ปี จะทำให้นักศึกษาเป็นผู้วิเคราะห์ได้ดีเนื่องจากสั่งสมประสบการณ์สนใจเรื่องใดเรื่องหนึ่งมา ๔ ปี

อาจให้สวมบทบาทเช่น นายกรัฐมนตรี จะทำให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ จะทำให้นักศึกษาเกิดการวิพากษ์ การวิเคราะห์เกิดขึ้น ไม่เช่นนั้นนักศึกษาจะวิเคราะห์วิพากษ์ไปเรื่อยๆ ควรให้มีการแยกแยะในเรื่องเรื่องหนึ่งระหว่าง fact หรือ comment ในการวิเคราะห์

หรือให้นักศึกษานำเสนอข้อเสนอนะเพิ่มเติมได้ในการวิเคราะห์ เนื่องจากเมืองไทยมีแต่พวกวิเคราะห์แต่ไม่สามารถเสนอข้อคิดเห็นได้ คือพูดอย่างเดียวแนะนำไม่ได้

การสอนเกี่ยวกับการวิจัย

ควรให้เริ่มวิจัยโดยให้นักศึกษาอยากเกิดการเรียนรู้ โดยมีการหาคำตอบที่ชัดเจน ในการหาคำตอบหรือสมมุติฐานให้นักศึกษาเข้าใจ ว่าการวิจัยมีประโยชน์อย่างไร โดยหาสมมุติฐานและการหาคำตอบที่เด่นชัดได้ โดยเน้นการสนุกโดยไม่ให้นักศึกษาเบื่อ

การสอนเกี่ยวกับการออกแบบ

ควรให้นักศึกษาคิด โดยให้ดูผลงานที่สำเร็จแล้ว ให้นักศึกษาคิดว่าเขาทำแบบนี้ทำไม (เรื่องการออกแบบ) เช่น ตาน้ำทำไมต้องเป็นร่องๆ บุ่มลงไปทำไม

การสอนเกี่ยวกับการสื่อสาร การกระบวนการทำข่าว

ทำข่าวแบบ ๘๐:๒๐ ๘๐ คือหาข่าวข้อมูลให้เยอะสุด ๒๐ คือลงไปเก็บภาพ คือหาข้อมูลก่อนไปทำข่าว เช่นข่าวถ้าหลวง ไม่ใช่ลงไปทำข่าวแล้วหาทาง ถ้าหลวงอยู่ไหน ทำไมน้ำเข้าได้อย่างไร ผู้ว่าฯ มีตำแหน่งทำอะไร คือให้ผู้เรียนหาข้อมูลก่อนไปทำไม่ใช่ลงไปหาข้อมูลในขณะที่ลงไปทำแล้ว

การสอนเกี่ยวกับการตัดต่องานเทคนิค

ควรให้เอาผู้เชี่ยวชาญมาเปิดผลงานให้ดูและให้อธิบายว่าทำไมถึงทำแบบนี้ เนื่องจากธรรมเนียมของคนดูที่เปลี่ยนไปอาจจะมีการเปลี่ยนแนวการตัดต่อ จึงให้เอาผู้เชี่ยวชาญมาบรรยายให้ฟัง งานโฆษณา ขึ้นนี้ทำอย่างไรให้ผ่าน สคบ. ทำอย่างไรไม่ให้เกิดผลกระทบต่อสังคม

การสอนเกี่ยวกับงานวารสารศาสตร์ การใช้ภาษา เน้นการฝึกเขียน การแสดง การกำกับ

ควรใช้วิธีใครมีเรื่องคร่าวๆ ให้มานั่งคิดเอาว่าใส่มุขตลกตรงไหน (ถ้ารู้เรื่องราวตั้งแต่ต้นจนจบแล้ว) ให้อยู่ ๒๐ คน ให้อ่านของไปโดยดูเรื่องราว และให้เขียนบทเป็นกลุ่มแทนที่จะทำคนเดียว หรืออาจจะแบ่งเป็นกลุ่มๆ โดยนำเสนอเป็นช่วงๆ และให้แต่ละกลุ่มออกมานำเสนอ ถ้าเป็นละครเวทีเราสามารถผลตอบรับจากคนดูได้

การสอนเกี่ยวกับการวางแผน กลยุทธ์

เรื่องบริการ ให้เน้นการสื่อสารระหว่างผู้ให้บริการกับผู้บริการ โดยเน้นการสื่อสารกลยุทธ์ การวางแผน ทำให้นักศึกษาเข้าใจก่อนว่ากลยุทธ์ คืออะไร เนื่องจากในแต่ละงานมีความแตกต่างกัน อาจจะเอาตัวโปรเจกต์เข้ามาช่วยให้นักศึกษาเห็นภาพมากขึ้น เช่นการเดินทางจากมหาวิทยาลัยไปเยาวราชไปซื้อของ เช่นนั่งรถเมล์ taxi หรือจ้างวินมอเตอร์ไซด์ไปซื้อของ โดยให้นักศึกษา มีภาวะจากการเดินทางหลายรูปแบบเพื่อให้นักศึกษามีกลยุทธ์มากขึ้น

การสอนเกี่ยวกับการสร้างชื่อเสียง

การปั้นให้คนมีชื่อเสียงต้องใช้ปัจจัยหลายๆอย่าง โดยทำอย่างไรให้เป็นที่รู้จัก คือการทำ personal branding ถ้าตั้งขึ้นมาจะทำตัวอย่างไร หรือถ้าเป็นผู้จัดการขึ้นมาจะทำตัวอย่างไร ถ้ามีชื่อเสียงด้านลบจะแก้ตัวอย่างไร ภาพลักษณ์ให้คนดูดี ต้องมีการเน้นภาพลักษณ์

การสอนเรื่องเกี่ยวกับสุขภาพ

ถ้าทำเรื่องงตเหล้า ต้องให้เห็นปลายทางเกิดอะไรขึ้นแล้วย้อนไปต้นทางเพื่อให้เห็นภาพต้องทำให้เชื่อมโยงกัน

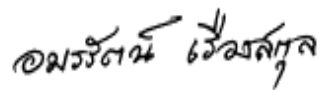
ความรู้ ความคิดเห็นที่ได้จากการวิพากษ์ครั้งที่ ๒ ในวันนี้ การพัฒนาหลักสูตรฯ ต้องการให้นักศึกษาเป็นบุคลากรที่ขับเคลื่อนพัฒนางานด้านต่างๆ ในฐานะที่อยู่ในวงการศึกษายามที่จะหล่อหลอมสิ่งที่จะคิดว่าจะเป็นคุณประโยชน์กับประเทศชาติ ถ้าเด็กได้ศึกษาแบบนี้ ได้ความคิดเห็นจากผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง ๕ ท่านมาอยู่กับหลักสูตรนี้เทศศาสตร์ตรงนี้ คาดว่าได้หล่อหลอมนักเรียนรุ่นใหม่ได้ดีพอสมควรทีเดียว เป็นคนที่ตีมาจากข้างใน เป็นคนที่ทำงานตามความถนัดและความสนใจของตัวเองจริงๆ เรียนแบบสนุกด้วย เรียนแบบเข้าใจแล้วเอาไปประยุกต์ใช้ในนามหลักสูตรนี้เทศศาสตร์บัณฑิต ขอขอบคุณอีกครั้งเป็นอย่างสูง หวังเป็นอย่างยิ่งว่าในอนาคตต่อไปคงได้ร่วมงานทางวิชาการกันอีก อาจจะอยู่ในรูปแบบความร่วมมือ นักศึกษาเข้าทำงานจริงระหว่างเรียนในรายวิชาต่างๆ จากบริษัท แล้วทางหลักสูตรฯ จะประสานความร่วมมือไป

ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องอื่น ๆ
ไม่มี

ปิดประชุมเวลา ๑๕.๑๕ น.

(นายธีระเดช กลิ่นพุ่มซ้อน)
เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป
ผู้บันทึกการประชุม

(ดร.อมรรัตน์ เรืองสกุล)
ประธานโครงการพัฒนาหลักสูตรนิเทศศาสตรบัณฑิต
ผู้ตรวจสอบรายงานการประชุม

การประชุมเสวนาอภิปรายหลักสูตรนิเทศศาสตรบัณฑิต

วันศุกร์ที่ ๒๐ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๑ เวลา ๐๙.๐๐ - ๑๕.๑๕ น.

ณ ห้องประชุม ๓๓๕ ชั้น ๓ อาคาร ๓ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

